

**La transferència del model joc,
en base a la Periodització
Tàctica, de l'Internazionale F.C.
de Milà a la competició i la seva
relació amb els resultats
obtinguts durant la temporada
2009-2010.**

ABELLÓ i ANGLÈS, Ignasi

4rt de CAFE

Albert Rudé

Treball Final de Grau

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic

15 de Maig de 2015

Resum:

Aquesta investigació té una mirada sistemàtica del rol de la Periodització Tàctica envers els resultats i la competició, tenint com a base la posada en pràctica del model de joc d'un equip. Aquest estudi té en compte el model de joc d'un dels precursors d'aquesta metodologia, l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010, i analitza l'execució d'aquest en la competició, tenint en compte cada acció que es realitza en cada moment del joc, és a dir, en la fase d'atac, en la fase de defensa i en les transicions d'atac a defensa i de defensa a atac. Els resultats de la investigació mostren que en més d'un 70 % dels partits analitzats, el model de joc que segueix l'equip afecta de forma significativa en el transcurs de la competició. A més, mostren que el fet de ser el principal instrument d'organització del joc, permet ser un dels aspectes que afecten al resultat del partit. En canvi, el nivell de l'equip rival i la presa de decisions arbitrals errònies, no són un fet significatiu que afectin a la execució del model de joc.

Paraules clau: Futbol, Periodització Tàctica, model de joc, moments del joc.

Abstract:

This research gives a systematic look at the role of Periodization Tactics in the results and competitions, having as a basis the implementation of the game model of a team. This study considers the game model of one of the forerunners of this methodology, the FC Internazionale Milan season 2009/2010, and analyzes its implementation in the competition, considering every action that takes place at every moment of the game, i.e. the attack phase, defense phase and the transitions from attack to defense and from defense to attack. The results show that in more than 70% of the analyzed matches, the game model that the team follows affect significantly during the competition. It also shows that being the main instrument of organization of the game, it's one of the aspects that can affect the outcome of the game. Instead, the opponent team level and the wrong refereeing decisions are not a significant event affecting the implementation of the game model

Key words: Football, Tactical Periodization, game model, moments of the game

Índex

1.	Presentació general del tema de recerca.....	1
2.	Marc Teòric.....	3
2.1.	Estructures equip i joc.....	3
2.2.	Periodització Tàctica.....	4
2.2.1.	Concepte de planificació.....	4
2.2.2.	Què és la Periodització Tàctica?.....	4
2.2.3.	Principis metodològics de la Periodització Tàctica.....	6
2.2.4.	Periodització de l'entrenament.....	7
2.3.	Model de joc.....	12
2.3.1.	Característiques del model de joc.....	13
2.3.2.	Factors que afecten a la construcció del model de joc.....	14
2.4.	Model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010	16
2.4.1.	Plantilla del Internazionale de Milà de la Temporada 2009/2010	16
2.4.2.	Sistema de joc.....	17
2.5.	Factors condicionants de la posada en pràctica del model de joc.....	20
2.5.1.	Influència dels àrbitres.....	20
2.5.2.	Nivell de l'equip rival:	22
3.	Marc metodològic.....	23
3.1.	Marc General.....	23
3.1.1.	El problema.....	23
3.1.2.	Hipòtesis	23
3.1.3.	Variables	24
3.1.4.	Objectius d'estudi	25
3.2.	Contextualització i justificació.....	26
3.2.1.	Resum.....	26
3.2.2.	Justificació.....	26
3.3.	La Mostra.....	27
3.4.	Esquemes tàctics de la investigació.....	29
3.5.	Indicadors.....	29
3.6.	Estratègia de investigació.....	36
3.7.	Document <i>ad hoc</i>	37
3.8.	Instruments.....	38

3.9.	Procediments:	39
3.10.	Protocol	40
3.11.	Aspectes ètics de la recerca.....	41
4.	Resultats	42
4.1.	Mostra dels resultats	43
4.2.	Interpretació dels resultats	45
4.3.	Discussió dels resultats	46
5.	Conclusions.....	48
5.1.	Assoliment dels objectius	48
5.2.	Anàlisi de les hipòtesis	50
5.3.	Resposta a la pregunta de l'estudi.	51
6.	Factors limitants de la recerca i perspectives de futur	51
7.	Bibliografia i webgrafia utilitzada:.....	53
7.1.	Bibliografia:	53
7.2.	Webgrafia.....	55
8.	Annex	57
8.1.	Taules dels gràfics.	58

1. Presentació general del tema de recerca.

Aquest treball tracta de relacionar un dels fenòmens de la metodologia d'entrenament que està sorgint actualment, la Periodització Tàctica, amb el que aquest afecta a la competició i als resultats. A partir d'aquí, com podrem veure, la clau per saber com aquesta metodologia afecta a la competició és mitjançant el model de joc d'un equip que se que ha utilitzat aquest tipus de metodologia, en aquesta cas l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010. El fet de tenir en compte el model de joc com a base de la investigació, és per que, com veurem més endavant, és la base de la metodologia d'entrenament que sustenta la Periodització Tàctica, és a dir, cada cop que hi ha un entrenament, el model de joc sempre ha d'estar present. Per tant, el que voldré descobrir és si el fet de tenir un model de joc organitzat i clar, comporta tenir èxit en la competició, i a més a més, veure com ho puc relacionar amb la Periodització Tàctica.

A partir d'aquí, em vaig plantejar uns objectius personals els quals sempre tindrè en compte al realitzar l'estudi. Els objectius que em plantejo i vull assolir són:

- Adquirir habilitats per a poder analitzar la transferència del model de joc en la competició d'un equip de futbol.
- Analitzar i conèixer la teoria de la Periodització Tàctica i com desenvolupa un equip d'alt nivell el seu model de joc.
- Tenir les habilitats per a poder relacionar el que succeeix en la competició amb el model de joc de l'equip i la Periodització tàctica.

El fet de realitzar un treball com el d'aquest tipus, és per que l'any passat vaig anar a una conferència que parlava sobre la Periodització Tàctica, i ho vaig trobar molt interessant. Plantejar una metodologia d'entrenament inspirada només per al futbol, em feia veure que havia de conèixer més a fons aquest fenomen metodològic. Porto ja 19 anys en el món del futbol, és l'esport que he practicat tota la vida i el fet de conèixer una metodologia específica d'aquest esport, és un concepte que haig de conèixer i veure com funciona. A la carrera quan ens parlen de metodologia d'entrenament és de

manera molt general. Ens anomenen les diferents metodologies que existeixen i ens expliquen, molt per sobre, com funcionen. Aquest punt, també m'ha fet veure que si vull conèixer més a fons una metodologia d'entrenament, haig de ser jo qui ho ha de buscar. A més, estic realitzant l'itinerari de rendiment esportiu, i que millor que realitzar un treball sobre la metodologia d'entrenament que és específica per al esport que practico.

Per a elaborar aquest treball, he realitzat, al primer semestre, l'assignatura de Seminari de Investigació on ens han mostrat tots els tipus de investigació que existeixen, com realitzar un tipus de investigació qualitativa o quantitativa, com encaminar el nostre treball, etc. per així acabant entregant un esbós molt general del que seria el meu treball i com realitzaria el tipus d'investigació que vull portar a terme.

I finalment, com podrem veure, el treball esta distribuït, bàsicament, en 5 parts. La primera part serà tot el marc teòric del treball. Aprofundiré sobre el tema de la Periodització Tàctica, veurem com es construeix un model de joc, seguit de la descripció del model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010 i veuré també els diferents factors que poden o no influir en la execució del model de joc. En la segona part és on hi trobarem el marc metodològic, és a dir, la descripció del tipus de investigació que portaré a terme, veient la pregunta que em plantejo, les hipòtesis que voldré corroborar, els objectius d'estudi a assolir, el tipus de investigació que és, la descripció de la mostra, els diferents aspectes ètics de la recerca, etc. Seguidament, en la tercera part veurem els resultats que s'han extret de l'estudi, els analitzaré i els discutiré amb autors experts en la matèria. Després, la quarta part tractarà de treure unes conclusions del treball tenint en compte si he assolit o no els objectius tant personals com de l'estudi, si he acceptat o no les hipòtesis, i quina és la resposta a la pregunta de l'estudi. I finalment, veurem quines han sigut les limitacions d'aquest treball i com hauria de ser un treball d'aquest tipus si el tornés a realitzar en un futur. Per acabar el treball, trobarem la bibliografia amb tots els autors analitzats i els annexes.

2. Marc Teòric

2.1. Estructures equip i joc

En aquest apartat veurem les estructures del joc que crec que influeixen més en el concepte de Periodització Tàctica i el concepte de model de joc. Veurem la definició, segons diferents experts, d'aquestes estructures i justificarem la relació d'aquestes amb els conceptes principals del treball.

La estructura equip, Castelo (1999: 69) ens la defineix dient que un equip de futbol pressuposa la existència d'un col·lectiu organitzat i lligat al punt de vista de la finalitat, dels objectius i de les intencions. A més, Teoderescu (1984) citat a Castelo (1999: 68) ens dona més informació dient que un equip es considera un microsystema social, numèricament estable i construït per jugadors especialitzats, que condueix a la aparició de demarcacions en el equip, així com la construcció de subconjunts, sectors o línies.

Tal i com l'autor argumenta, la col·locació base de l'equip estableix, fonamentalment, tres sectors construïts per diferents jugadors que exerceixen la seva acció de forma concertada i homogènia, establint les relacions o enllaços que estan en base a les accions col·lectives.

Per a analitzar la estructura del joc trobem a Graça i Oliveira (1998) citats a Rudé (2013) que ens diu que la estructura joc es basa en la relació d'oposició entre els diferents elements dels dos equips en confrontació i la relació de cooperació entre els elements del mateix equip, els que ocorren en un context aleatori, i tradueixen la essència dels jocs esportius col·lectius d'oposició. Aquesta permanent relació de senyals contràries, entre els equips enfrontats, imposa canvis alternatius de comportaments i postures, d'acord amb l'objectiu del joc (el gol), i amb les finalitats de cada fase o situació (atac o defensa). Els jugadors dels dos equips competeixen individualment, en petits grups o col·lectivament, assumint comportaments que creen situacions favorables que condueixen a la consecució dels objectius, dins de les normes del joc.

Per tant, podem veure la relació entre Periodització Tàctica i les estructures equip i joc, ja que, l'equip és el centre del model de joc, la base d'aquest, i el joc és la posada en pràctica del model de joc, tenint en compte tot el que envolta a aquesta estructura.

2.2. Periodització Tàctica

2.2.1. Concepte de planificació.

Per començar, explicaré la definició del concepte de planificació que Seirul-lo (2005) citat a Arjol (2011) ens menciona, dient que la planificació de l'entrenament és el conjunt de pressupòsits teòrics que l'entrenador realitza, consistents en la descripció, previsió, organització i disseny de tots i cada un dels esdeveniments de l'entrenament que hauran de ser realitzats en un determinat moment de la vida esportiva d'un jugador, mentre roman en aquest club, així com dels corresponents mitjans d'anàlisi i control que permeten modificar aquests esdeveniments, amb la finalitat d'obtenir un procés d'entrenament cada cop més adequat que aconsegueixi l'optimització del jugador permetent-li obtenir els resultats desitjats de forma ininterrompuda en la competició, d'aquesta determinada especialitat esportiva en la que està implicat.

Quan estem planificant l'entrenament a llarg d'una temporada hem de tenir presents tots els elements relacionats amb l'esport, per a justificar-ho trobem a Albert, Wenner i Dodd (2010: 14) que ens informen sobre la gran importància que té la forma de planificar l'entrenament en qualsevol esport. Seleccionar la planificació adient a l'esport en que et trobes és molt important i això es veurà reflectit tant en l'evolució de l'atleta com en els resultats en la competició. Si ho traslладem en el que ve a ser la Periodització Tàctica, podem veure que és un tipus de planificació de l'entrenament adient a l'esport del futbol. Per tant, el fet de relacionar la Periodització Tàctica amb el futbol, crec que és un aspecte molt lògic i adequat a l'esport i si es porta a terme correctament, pot influir de manera positiva en l'evolució dels jugadors que afectarà positivament a la competició.

Si analitzem el futbol, podem veure Acero y Lago (2005) citat a Arjol (2011: 30) que el defineixen com un esport de gran complexitat, la qual cosa comporta que processos de planificació basats en les ciències com la física, la matemàtica o la química no tinguin cabuda dins del futbol, i que només ens podem centrar en aquelles ciències relacionades amb les Teories de Complexitats, la Teoria de Sistemes, el Pensament Complex o l'Ecologia Profunda, és a dir, ciències biològiques i humanes.

2.2.2. Què és la Periodització Tàctica?

A l'hora d'endinsar-nos en el concepte de Periodització Tàctica trobem a Tamarit (2007: 14) qui argumenta que és una metodologia d'entrenament que la seva preocupació màxima és el joc que un equip pretén produir en la competició. És per

això, que el model de joc es considera com el guia de tot el procés, produint una construcció a través dels Principis, Subprincipis i Subsubprincipis del joc que el formen, aconseguint a arribar a una adaptació específica i de qualitat al respectar els principis metodològics que el sustenten

Seguint amb el concepte trobem a Delgado i Mendez (2012: 28) qui ens informa que aquest concepte de periodització de l'entrenament va ser desenvolupat per Vitor Frade, professor de la Facultat de l'Esport de la Universitat de Porto (Portugal) i que, a més a més, ha estat i segueix sent aplicada per entrenadors com José Mourinho, actual entrenador del Chelsea F.C. i entrenador de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010, i André Vilas Boas, actual entrenador del F.C. Zenit de San Petersburg. Aquests autors ens argumenten que el principal principi metodològic i pedagògic que hi ha al darrere de la Periodització Tàctica és que el partit de futbol ha de ser entrenat / après respectant, sempre, la seva estructura lògica. Per al concepte de Periodització Tàctica, la "estructura lògica" del joc gira al voltant dels quatre moments del joc:

- Organització ofensiva
- Transició d'atac a defensa
- Organització defensiva
- Transició de defensa a atac

Figura 1: Moments del joc. Font: Delgado i Mendez (2012: 28)

En conseqüència, almenys un d'aquest quatre moments del joc ha d'estar present en cada exercici de l'entrenament seguint l'anomenat "Principi d'Especificitat".

Per a sustentar-ho, trobem a Arjol (2011) qui ens argumenta que la Periodització Tàctica proposa una planificació sistemàtica que pretén desenvolupar el model de joc del sistema equip. Per assolir aquest fet, el citat model del joc es recolza en la posada en pràctica dels principis que el sustenten i que són establerts per l'entrenador. Aquests estan estructurats jeràrquicament en els quatre moments característics del joc, és a dir, la fase d'atac, la fase de defensa i les transicions de atac a defensa i defensa a atac, i aquests són considerats com un tot inseparable.

Segons Garganta i Pinto (1998) citats a Delgado i Mendez (2012: 28) ens argumenten que un bon jugador de futbol és aquell que és capaç de seleccionar l'acció més

apropiada per respondre als diferents moments del joc, i que aquestes accions estan sempre determinades per un context tàctic. Per tant, podem veure com la dimensió tàctica és el component dominant en l'entrenament i en la planificació d'aquest. És a dir, sabem que la base que sustenta la Periodització Tàctica a l'hora de planificar i realitzar l'entrenament, és la dimensió "tàctica" i això implica que tots els elements tàctics, tècnics, fisiològics i psicològics s'entrenin conjuntament, ja que cada exercici de l'entrenament està organitzat al voltant d'un dels quatre moments del joc i els principis tàctics del joc.

A l'hora de definir què són els principis del joc trobem a Brito (2003) citat a Oliveira i Vicenzi (2010) qui ens els descriu com les pautes bàsiques que coordinen les actituds i comportaments tàctics del jugadors, ja siguin tant en la fase ofensiva, com en la fase defensiva o com en les transicions d'atac a defensa i de defensa a atac.

2.2.3. Principis metodològics de la Periodització Tàctica.

A partir d'aquí, segons Oliveira i Vicenzi (2010) entra el concepte de desmantellament i jerarquitització dels principis, per així escollir alguns objectius parcials per ser treballats. En aquest precepte, hem d'entendre que tot i la sobrevaloració d'alguns dels principis o sistemes d'interacció, aquests es mantenen. A més d'això, els principis es jerarquitzen i desmantellen per a una millor comprensió didàctica per part dels participants en el procés, i que l'essència del joc o el joc de l'equip no són alterats, només particularitzats.

Bàsicament, el que aquest principi metodològic defensa és una simplificació de la estructura complexa del joc i una constant relació constructiva, basada en els fonaments tàctics més complexes amb l'objectiu final de construir o consolidar el model de joc escollit. A més, els mateixos autors ens expliquen que és la progressiva adquisició d'experiència de la pràctica del joc la que permet un augment en la complexitat dels moviments col·lectius, això és així, perquè a més alt nivell de joc, la relació de la qualitat i complexitat és més pròxima. Per tant, jerarquitzar, permet distingir entre quins són els principis més o menys importants en una determinada situació o exercici, per que només llavors podrem parlar amb coherència i seguir una pauta clara.

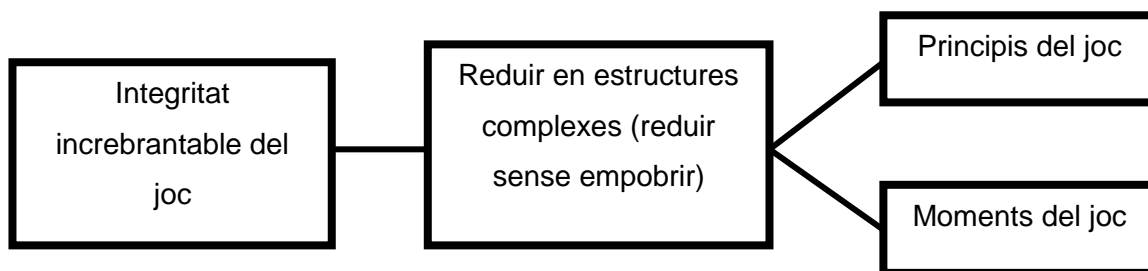

Figura 2: Reducció de la complexitat del joc en estructures complexes. Font: Adaptat de Oliveira i Vicenzi (2010)

Tamarit (2007: 92) ens diu que les preocupacions de la Periodització Tàctica es basen en el joc, on els objectius de l'entrenament són sempre tàctics, basat en el model de joc que ha de complir el principi d'especificitat.

2.2.4. Periodització de l'entrenament

2.2.4.1. Conceptes bàsics en la periodització de l'entrenament.

Quan analitzem la distribució de les càrregues de l'entrenament que sustenta la Periodització Tàctica, podem veure una singularitat. Per analitzar-la trobem una entrevista realitzada a José Mourinho en la revista "Bola" el 26 de Juny de 2002 citada a Amieiro, Barreto, Oliveira i Resende (2007: 41) que cita textualment:

Fue dar cuerpo a aquello que yo i Rui Faria defendemos y sistematizamos, que es no creer en los picos de forma, en las alternancias entre volumen e intensidad de trabajo, no creer en el volumen de trabajo, sólo en la intensidad. (Revista Bola, 26 de juny de 2002, citat a AMIEIRO, BARRETO, OLIVEIRA I RESENDE, 2007, Pàg. 41)

A més a més, també en una entrevista realitzada a José Mourinho en el diari "Público" el 14 de Juliol de 2002 citat a Amieiro, Barreto, Oliveira i Resende (2007: 41) ens explica que significa per a ells aquest concepte de "intensitat":

Acostumbro a decir que siempre que una de las cosas que hacen que el entrenamiento sea más intenso, y que cuando se habla de intensidad se habla en desgaste energético, es la concentración exigida. Por ejemplo, correr por correr tiene un desgaste energético natural, pero la complejidad de ese ejercicio es nula y, por ello, el desgaste en términos emocionales tiende a ser nulo

también, al revés que en las situaciones complejas donde se les exige a los jugadores requisitos técnicos, tácticos, psicológicos y de pensar situaciones, eso es lo que representa la complejidad del ejercicio y que conduce a una concentración mayor. (Diari Público, 14 de Juliol de 2002, citat a AMIEIRO, BARRETO, OLIVEIRA I RESENDE, 2007, Pàg. 41)

Per tant, com podem veure, quan estem planificant l'entrenament de la temporada, tal i com José Mourinho ens ha argumentat en les anteriors entrevistes, la clau per a distribuir la càrrega de l'entrenament és la intensitat, no és el fet de buscar els pics de forma, o de relacionar el volum amb la càrrega i la intensitat, sinó que, el que la Periodització Tàctica busca, és distribuir la càrrega de l'esportista en base a la intensitat de l'entrenament, i com a intensitat, entenem per aquelles situacions de màxima complexitat, les quals requereixen d'uns requisits tan tàctics, com tècnics, com psicològics, com, tal i com José Mourinho diu, de pensar situacions.

2.2.4.2. Estructura de la planificació de l'entrenament.

Sabem que, ara per ara, la clau per a planificar l'entrenament de la temporada és necessari tenir clar el concepte de intensitat. Per veure com es distribueixen les càrregues de l'entrenament trobem a Dominguez (2013: 9) qui ens diu que la Periodització Tàctica utilitza com a element organitzatiu les estructures petites, el microcicle, donant tota la prioritat en el seu disseny i desenvolupament als aspectes tàctics que configuren el model de joc de l'equip, és a dir, tot el procés d'entrenament anual es subordina a la interconnexió dels microcicles amb els aspectes tàctics. La variació en la construcció del microcicle es realitza a partir dels aspectes tàctics a tractar, el model de joc propi o en funció del rival.

Les carregues condicionals es supediten als aspectes del joc a tractar i es considera la seva estimulació per via indirecte. Sota aquest model, el període preparatori i el període competitiu segueixen una dinàmica, de microcicle en microcicle, que es repeteix cíclicament, creant una estructura anomenada "Morfocicle Patró" la qual centra l'atenció en els fenòmens de recuperació post i pre competició i desenvolupa en la part central del morfocicle els treballs tàctics en diferents règims de tensió.

Tenint clar com s'estructura el morfocicle patró, trobem a Oliveira (2006) citat a Tamarit (2007: 91) ens diu que el patró setmanal és fonamental per l'organització del procés de planificació un cop que, després del partit, s'analitza i es defineix un conjunt d'objectius a incidir al llarg de la setmana. A més, aquest morfocicle es realitza amb la intenció de preparar el següent partit, tenint en consideració el que va passar en el

partit anterior i el que es creu que passarà al següent partit. Així doncs, planificarem la setmana tenint en compte la morfologia del que anomenen morfocicle patró i tenint en compte el partit que toca aquella setmana, l'anàlisi del partit anterior i la perspectiva per al següent partit.

2.2.4.3. Principis de la creació del morfocicle patró.

Tamarit (2007: 92) ens diu que en la creació d'un morfocicle patró, a més del principi d'especificitat, s'hauran de tenir en compte tres principis o pilars metodològics:

- El principi de progressió complexa
- El principi d'alternança horitzontal específica
- El principi de propensions

Gateiro (2006) citat a Tamarit (2007: 92) ens defineix aquests principis:

El principi de progressió complexa significa la necessitat de jerarquitzar els principis, evitant la interferència i la concurrència entre els mateixos. Una vivència jerarquitzada des de el punt de vista adquisitiu, és a dir, es tracta de, tal i com l'autor diu, restar complexitat al model de joc, tenint en compte els principis i subprincipis que aniran guanyant complexitat a mesura que els jugadors els van entenent, i fins i tot, s'aniran modificant depenent de la necessitat del moment, així com el fet de privilegiar certs principis o subprincipis, ja que tots no tenen el mateix grau de rellevància.

El principi de alternança horitzontal específica significa que és precís que succeeixi una alternança horitzontal al nivell del tipus de contracció dominant, segons les variables de tensió, duració i velocitat, sense deixar d'existir l'especificitat. Segons Gateiro (2006) citat a Tamarit (2007: 92) aquesta horitzontalitat és el resultat d'alternar allò que es dominant d'entrenament en entrenament, i no entre exercicis de la sessió, el que permetrà que no aparegui el sobreentrenament. Tal i com diu Tamarit (2007: 92) per a Vítor Frade aquest principi significa estar sempre en especificitat sense estar en el mateix nivell d'especificitat. Aquest principi és l'encarregat de regular la relació existent entre esforç i recuperació.

Per últim, el principi de propensions, consisteix en fer aparèixer un gran nombre de cops allò que volem que els nostres jugadors adquireixin, provocant així la repetició sistemàtica, que Carvalhal (2001) citat a Tamarit (2007: 57) ens ho defineix com aquella adaptació creada a través d'un hàbit que s'adquireix en la acció.

2.2.4.4. Construcció del morfocicle patró.

A partir d'aquí, podem veure a Aroso (2006) citat a Oliveira i Vicenzi (2010), qui ens mostra com seria un morfocicle patró quan tenim 2 o 3 partits dins el morfocicle:

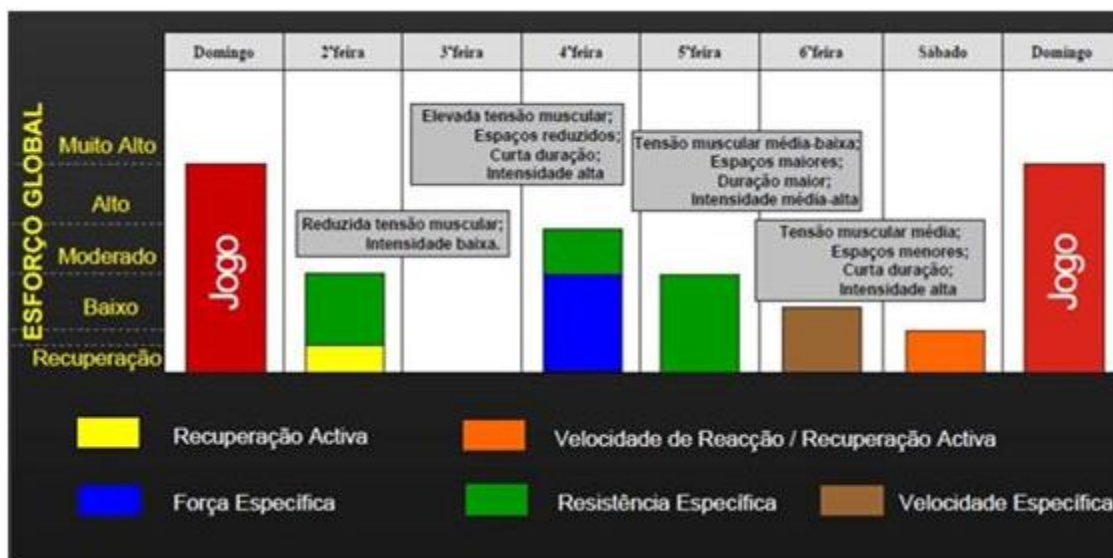

Figura 3: Dimensões de l'esforç en un morfocicle de 2 partits. Font: Aroso (2006) citat a Oliveira i Vicenzi (2010)

Com podem veure, trobem que després d'un partit del diumenge, el dia següent ens apareix un bloc de recuperació activa, el qual s'ajunta amb un bloc de resistència específica d'un esforç global moderat amb una reduïda tensió muscular d'una baixa intensitat. El següent dia, seria de total recuperació, sense cap sessió d'entrenament. Després d'aquest dia de recuperació, veiem que s'ajunten dos blocs, un bloc de força específica d'un esforç moderat i un bloc de resistència específica d'un esforç alt. Podríem dir que aquest dia, si no tenim en compte el dia de competició, és el que exigeix més esforç. A continuació, el següent dia parteix d'un bloc de resistència específica d'un esforç moderat. Seguidament, trobem un bloc de velocitat específica d'un esforç baix i per acabar el morfocicle abans d'arribar al dia de competició, trobem un bloc de velocitat de reacció d'un esforç baix. Finalment, tancaríem el morfocicle amb el dia de la competició.

A continuació, podem veure la distribució de les dimensions de l'esforç en un morfocicle de 3 partits:

Figura 4: Dimensió de l'esforç en un morfocicle de 3 partits. Font: Aroso (2006) citat a Oliveira i Vicenzi (2010)

En aquest morfocicle podem veure que el fet de tenir 3 competicions, fa que aquest variï la seva estructura. Després del dia de competició del diumenge trobem, igual que en l'altre morfocicle, un bloc de recuperació activa juntament amb un bloc de resistència específica d'esforç moderat. El següent dia, seguim amb el bloc de recuperació activa, però ara s'ajunta un bloc de velocitat específica d'esforç baix. El dia anterior a la competició que trobem en mig del morfocicle, predominarà un bloc de velocitat de reacció d'esforç baix. En el dia següent trobaríem el dia de competició que es troba al mig de morfocicle. Després d'aquest dia de competició, tornariem amb la mateixa estructura que trobem sempre després de la competició, és a dir, un bloc de recuperació activa que s'ajunta amb un bloc de resistència específica moderada. I per últim, tenint en compte l'estructura més utilitzada el dia anterior a un dia de competició, trobem un bloc de velocitat de reacció d'esforç baix. Finalment, tancaríem el morfocicle amb el dia de la competició.

A més a més, tal i com diu Tamarit (2007: 93), el morfocicle patró serà idèntic des de la segona setmana d'entrenament fins a la última, ja que la primera setmana serà d'adaptació. Les sessions d'entrenament duraran un màxim de 90 minuts, ja que és el temps que dura un partit de futbol, a més, només existirà una única sessió per dia, degut a aspectes relacionats amb la recuperació, sent així el principis i subprincipis els que aniran variant de sessió en sessió, complint d'aquesta forma el principi d'alternança horitzontal i el principi de progressió complexa, respectant, d'aquesta manera, la recuperació de determinades estructures ja treballades.

2.3. Model de joc

Per a introduir el concepte trobem a Wehbe, Hartwig i Duncan (2014: 834) qui elaboren un estudi on analitzen els moviments que realitzen cada jugador per demarcació en diferents equips de la Lliga de Soccer Australiana i ens informen que el fet de saber com es mouen pel camp i quines condicions físiques necessita cada jugador en la competició, és una informació molt valuosa per a l'estructuració de l'entrenament i la avaluació de la competició. Quan estem construint el nostre model de joc, un dels punts claus per a l'èxit és el fet de saber les necessitats de cada jugador dins el terreny de joc. L'entrenador, com he dit abans, és l'encarregat de la construcció del model de joc, per tant és qui escull els seus jugadors. El fet de saber com es mouen els jugadors quan es posa en pràctica el model de joc i de quines són les necessitats condicionals, et permetrà seleccionar cada jugador per cada demarcació i assegurar les necessitats de la posada en pràctica del model de joc en la competició.

Tal i com Tamarit (2007: 37) ens explica, el model de joc que un equip produeix no és un fenomen natural, sinó que és el resultat d'un fenomen construït. A més de ser un fenomen construït, podem dir que, el model de joc es determinista en la mesura en que, en el moment de la construcció, sabem el que volem construir, és a dir, el que volem aconseguir en el futur. D'aquesta manera veiem que existeixen diferents tipus de model de joc, ja que és subjectiu, cada entrenador pensa en el seu i a més, el context en el que s'insereix li atorga singularitats, afirmant que ningun context és igual a un altre. Aquest model de joc sempre estarà en construcció, modificant i modelant certs aspectes de la idea inicial, sense variar la seva matriu. Frade (1985) citat a Tamarit (2007: 40) ens diu que el model de joc ha de ser sempre analitzat i sempre posat en dubte, el model de joc com a objectiu final ha d'estar constantment visualitzat, és a dir, hem de mantenir el futur com a element causal del comportament.

A continuació, trobem a Besen (2014) qui ens diu que jugar a futbol requereix grans habilitats per part dels jugadors, ja que és un fenomen complex i caòtic i, a través del model de joc, podem veure aquest fenomen en la seva totalitat. Un equip amb el model de joc ben definit i organitzat té principis, aquest principis són dirigits per l'entrenador els quals garantiran ser un equip ordenat i amb les idees molt clares, i tot això, es veurà reflectit en la competició.

Pivetti (2012) citat a Besen (2014) ens diu que el model de joc és el procés que organitza i tracta de millorar els jugadors per arribar a assolir els objectius, buscant

sempre la victòria. El model de joc és la totalitat, recorrent al concepte de geometria caòtica, els principis del joc són els fragments en un fenomen tan complex com és el futbol.

En conseqüència, Frade (2007) citat a Tamarit (2007: 41) exposa que el model de joc ho és tot. S'ha d'entendre el model com a intenció (intenció de l'entrenador, el joc que pretén) que es desenvolupa i concreta en tots els moments, des de la planificació, a la realització i, fins i tot, a la reflexió del que ha succeït tenint en compte el que es vol.

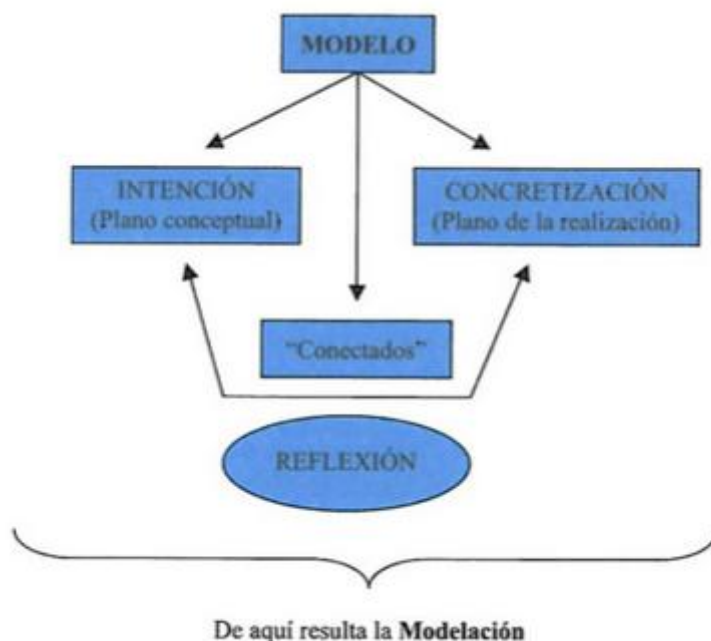

Figura 5: Procés de la construcció del model de joc. Font: Frade (2007) citat a Tamarit (2007: 41)

És per aquest fet que, segons Frade (2007) citat a Tamarit (2007: 41), no existeix un model de joc adoptat, sense ser creat, per que al modelar-lo i personalitzar-lo es donen coses les quals l'entrenador desconeix i que passen a formar part del mode, suggerint aquí el sub-sub-principis, que són el resultat d'això mateix, del aquí i del ara.

2.3.1. Característiques del model de joc.

A continuació podem veure a Oliveira (2003) citat a Tamarit (2007: 39), qui ens diu que el model de joc és essencialment mental, perquè són els jugadors els que juguen i els que tenen interpretacions i aquestes, quan ells comencen a relacionar-se els uns amb els altres, la comprensió, moltes vegades, és independent. Per aconseguir la relació de tot això, és necessari tenir clarament definits els principis i sub-principis i aquests han de ser interpretats per als jugadors que formen l'equip. Això dependrà de la capacitat i la qualitat d'un jugador i per un altre banda , en gran mesura, per

l'entrenador, qui és el responsable de l'equip i ha de ser capaç de unificar les individualitats en una cosa superior, l'equip.

Tal i com Delgado i Mendez (2012: 29) ens argumenten, un aspecte clau en la construcció del model de joc es reflecteix a la idea de joc que l'entrenador vol establir. A més, és molt important que els jugadors sàpiguen que han de fer exactament en cada moment del joc. L'entrenador voldrà veure diferents comportaments i patrons tàctics reflectits en el joc.

Així doncs, Oliveira (2003) citat a Delgado i Mendez (2012: 29) ens diu que el model de joc constarà de principis, sub-principis i sub-sub-principis de joc que, a la vegada, representen diferents moments del joc. La compatibilitat dels diferents principis i moments del joc és, particularment, important, ja que, a vegades, els comportaments poden ser incompatibles. Aquests comportaments i patrons expressaran un comportament dinàmic col·lectiu, revelant una certa identitat en el joc, la qual l'anomenen com a una organització funcional. A més a més, Tamarit (2007: 41) ens diu que si aconseguim que aquests principis s'articulin entre si, proporcionaran una determinada forma de jugar, que podríem anomenar com l' A.D.N. de l'equip, o sigui, representaran la concepció del joc de l'entrenador.

2.3.2. Factors que afecten a la construcció del model de joc.

Un dels factors que influeixen en la construcció del model de joc és la manera en com es col·loca l'equip en el camp és la organització estructural, que, generalment, s'anomena com el sistema de joc. Encara que l'estructura només representa una forma espacial fixa, pot tenir un paper molt important en promoure o limitar els comportaments desitjats. Algunes organitzacions estructurals tenen més influència que altres en aquests comportaments.

Seguint amb els mateixos autors, ens diuen que el model de joc ha de ressaltar i potenciar les millors característiques i capacitats dels jugadors. És important que l'entrenador coneixi-hi profundament els seus jugadors, sobretot el seu nivell de comprensió del joc. En aquest sentit, Frade (2003) citat a Delgado i Mendez (2012: 29) ens diu que, de bon principi, el partit ha de néixer primer en la ment del jugador. Per tant, és molt important que l'entrenador utilitzi estratègies per que els jugadors reconeguin la importància de certs comportaments. En conseqüència, la construcció del model de joc sorgeix a través d'un procés que opera entre l'entrenador, jugadors i el propi equip. És important entendre que la construcció del model de joc no ha de crear jugadors com si fossin "robots", sinó que el propòsit que ha de tenir la

construcció del model de joc, és el de reduir la incertesa del joc cap als jugadors, donant temps a la creativitat d'aquests.

A més, la estructura i expectatives d'un club o federació són també un aspecte molt important en la construcció del model de joc. Els dies que pots entrenar durant la setmana també afecten, i la cultura del país i de l'equip també és un aspecte que s'ha de tenir en compte a la hora de la construcció del model de joc.

Per tant, tal i com Delgado i Mendez (2012: 29) ens han definit, podem veure que els diferents factors que s'han de tenir en compte a l'hora de dissenyar i construir un model de joc són:

- Habilitats dels jugadors
- Objectius i estructura del club
- Com és el club i la cultura futbolística del país.
- Moments del joc
- Organització estructural de l'equip
- Idees de l'entrenador
- Principis, sub-principis i sub-sub-principis del joc

Figura 6: Factors que influeixen en el disseny i la construcció del model de joc. Font: Oliveira (2007) citat a Delgado i Mendez (2012: 29)

Per a concloure, i tenint en compte la relació de la construcció d'un model de joc amb la teoria que sustenta la Periodització Tàctica, trobem a Fernandez (2009) que ens diu que la creació i el desenvolupament del model de joc són les columnes que sustenten l'estructura de l'entrenament, desenvolupant-los en els paràmetres de temps, setmana i dia. Cada setmana s'ha d'objectivar els aspectes més generals que desenvoluparem en el present i el futur, tot contextualitzat dins la idea del joc que es forma en base al model de joc i que a més, s'ha de generar les necessitats de treball analitzant els comportament individuals i col·lectius de l'últim partit, prevenint els que es volen dominar en el següent dia de competició, i sobre tot, s'han de realitzar tests observacionals i sensitius sobre allò que necessitem en el nostre model de joc i en cada partit de la competició.

2.4. Model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010

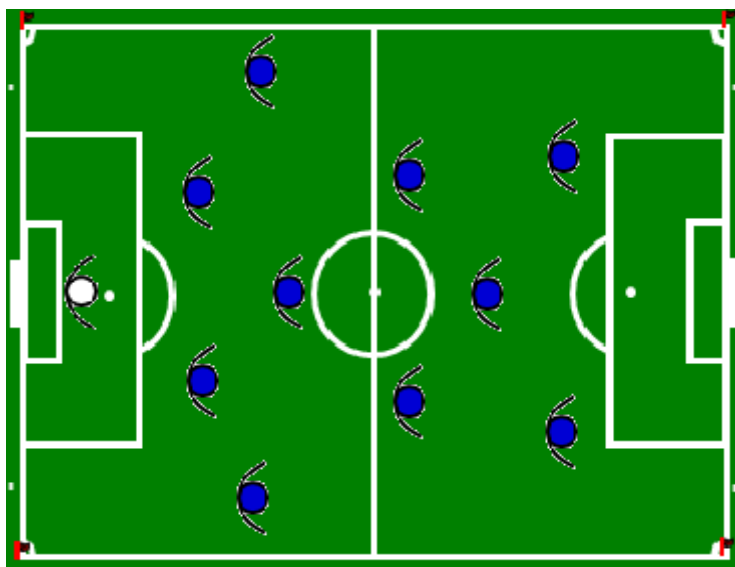
2.4.1. Plantilla del Internazionale de Milà de la Temporada 2009/2010

Nom	Conegut com	Posició	País	Pes (Kg)	Alçada (m)	Número	Data Naixement
Francesco Toldo	Toldo	Porter	Itàlia	90	1,96	1	02/12/1971
Júlio César Soares Espíndola	Júlio César	Porter	Brazil	79	1,86	12	03/09/1979
Paolo Orlandoni	Orlandoni	Porter	Itàlia	77	1,85	21	12/08/1972
Javier Ademar Zanetti	Zanetti	Lateral Dret	Itàlia	75	1,78	4	10/08/1973
Maicon Douglas Sisenando	Maicon	Lateral esquerre	Brazil	77	1,84	13	26/07/1981
Walter Adrián Samuel	Samuel	Central	Argentina	81	1,84	25	22/03/1978
Lucimar Ferreira Da Silva	Lucio	Central	Brazil	82	1,88	6	08/05/1978
Marco Materazzi	Materazzi	Central	Itàlia	89	1,93	23	19/08/1973
Davide Santon	Santon	Lateral esquerre	Itàlia	77	1,87	39	02/01/1991
Cristian Chivu	Chivu	Central	Romania	83	1,83	26	26/10/1980
Iván Ramiro Córdoba Sepúlveda	Iván Córdoba	Central	Colòmbia	70	1,73	2	11/08/1976
Thiago Motta	Motta	Centrecampista	Brazil	75	1,86	8	28/08/1982
Esteban Matias Cambiasso Deleau	Cambiasso	Centrecampista	Argentina	73	1,78	19	18/08/1980
Dejan Stankovic	Stankovic	Centrecampista	Sèrbia	75	1,8	5	11/09/1978
Wesley Benjamin Sneijder	Sneijder	Centrecampista	Holanda	67	1,7	10	09/06/1984
Alen Stevanovic	Stevanovic	Centrecampista	Suïssa	75	1,86	28	07/01/1991
Patrick Vieira	Vieira	Centrecampista	Senegal	83	1,93	14	23/06/1976
Ricardo Andrade Quaresma Bernardo	Quaresma	Centrecampista	Portugal	67	1,73	7	26/09/1983
McDonald Mariga Wanyama	Mariga	Centrecampista	Kenia	80	1,87	17	04/04/1987
Rene Krhin	Krhin	Centrecampista	Eslovènia	78	1,89	15	21/05/1990
Sulley Ali Muntari	Muntari	Centrecampista	Ghana	76	1,8	11	27/08/1984
Oscar David Suazo Velázquez	Suazo	Davanter	Honduras	75	1,83	18	05/11/1979
Mario Balotelli	Balotelli	Davanter	Itàlia	88	1,89	45	12/08/1990
Goran Pandev	Pandev	Davanter	Macedonia	75	1,83	27	27/03/1983
Alessandro Faílhe Amantino Mancini	Mancini	Davanter	Brazil	82	1,83	30	01/08/1980
Marko Amautovic	Amautovic	Davanter	Austria	83	1,92	89	19/04/1989
Samuel Eto'o Fils	Eto'o	Davanter centre	Camerun	75	1,8	9	10/03/1981
Diego Alberto Milito	Diego Milito	Davanter centre	Argentina	78	1,83	22	12/06/1979

Taula 1: Plantilla de l'Internazionale F.C de Milà 2009 / 2010. Font: Elaboració pròpia.

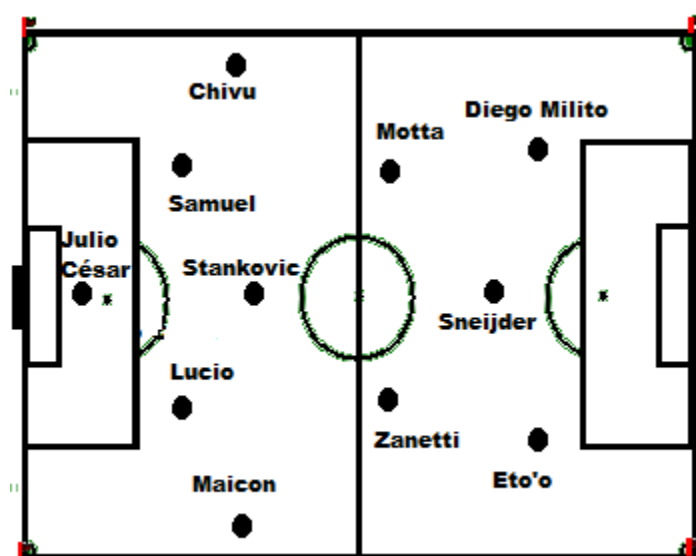
2.4.2. Sistema de joc.

Teoderescu (1965: 29) citat a Grehaigne (2001: 79) ens diu que el sistema de joc és la forma general d'organització de les accions ofensives o defensives dels jugadors, mitjançant l'establiment d'un dispositiu precís, de certes tasques (els llocs i la ocupació del terreny), així com alguns principis de col·laboració entre aquests. Així doncs, el sistema tàctic de joc més habitual que utilitzava aquest equip era el 1-4-4-2 amb els mig centres en rombe, creant així la següent estructura:

Imatge 1: Sistema de joc més utilitzat per a l'Internazionale F.C. de Milà 2009/2010. Font: Elaboració pròpia

L'onze titular més utilitzat, és a dir, el més habitual era:

Imatge 2: Alineació més utilitzat per a l'Internazionale F.C. de Milà 2009/2010. Font: Elaboració pròpia

Per començar trobem a Júlio César a la porteria, porter de gran qualitat tècnica i molt hàbil. Per davant d'ell, es situa una línia de quatre defenses que segons Morén (2009) parteix de dos centrals purs, un que exerceix com a marcador que en aquest cas es tracta de Lúcio i l'altre exerceix més de lliure, qui va realitzant les cobertures a Lúcio, en aquest cas és tracta de Walter Samuel. Pel que fa als dos laterals, trobem a Maicon que, en aquest model de joc, més que de lateral, exerceix de carriler. És l'encarregat d'ocupar tota la banda dreta del camp, i és el lateral que s'incorpora més en atac. A l'altre costat, com a lateral esquerre trobem a Chivu, qui és considerat com un central pur, reconvertit en lateral. La feina de Cristian Chivu és més defensiva, com que l'altre lateral és més ofensiu, Chivu té la responsabilitat de quedar-se com a tercer central i garantir així l'equilibri defensiu en les incorporacions en atac de Maicon. A més a més, Chivu té una gran capacitat tècnica en sortida de pilota des de darrere i el seu rol principal en atac és el de iniciar l'atac, ja que els altres dos centrals no estan tan capacitats com Chivu.

Si tenim en compte tots aquests aspectes, podem veure com una banda és ocupada per Chivu, Tiago Motta i Diego Milito, i també molts cops s'apropa el mitja punta Wesley Sneijder, jugadors de característiques molt similars, on el seu punt fort és la tècnica i l'habilitat de jugar la pilota amb els peus, això provoca que quan es realitza un atac més posicional, es centri en aquella banda, en canvi quan l'atac és més directe i es vol jugar a l'espai, es centra més en l'altre banda on partim de jugadors com Maicon, Zanetti o Eto'o, jugadors d'un perfil més físic que el seu punt fort és la velocitat i el desequilibri.

Per tant, sabem que l'Internazionale de Milà de la temporada 2009/2010 tenia dos maneres d'acatar segons en la situació que es troba en el camp i els jugadors que també s'hi troben, és a dir, tenien un atac més posicional, de jugar la pilota per terra al peu del company, per la banda esquerra, i un atac més directe, jugant a l'espai, partint de jugadors d'una gran velocitat, en la part dreta del terreny de joc.

També s'ha de dir que la opció de jugar en curt, tenint la pilota controlada no era la gran característica del seu joc, no era el recurs més utilitzat. Salvatore (2014) ens afegeix que la sortida de pilota des de la zona defensiva no es caracteritzava per una llarga circulació de pilota entre centrals, laterals, mitjos i porter, sinó que més aviat, el que més els interessava era arribar el més ràpid i amb els menys tocs possibles de pilota en la zona de finalització.

Una de les peces claus de la fase de transició de defensa a atac era l'habilitat de jugar d'esquenes a porteria que Diego Milito tenia, provocant així, tal i com Salvatore (2014)

ens diu, contraatacs ràpids i amb moltes opcions a finalitzar. El fet de rebre d'esquenes a porteria jugant de cara amb el mitja punta, era una funció que l'Internazionale F.C. tenia molt definida, i li proporcionava poder saltar la línia de pressió de mitjos, arribant així més ràpidament a camp contrari. El fet que Diego Milito tingués aquesta capacitat, produïa que tant Motta com Sneijder tinguessin molta més arribada en zona de finalització, tenint una gran llibertat a l'hora de finalitzar a porteria. És a dir, quan Milito rebia d'esquenes a porteria, la seva principal funció era que Motta o Sneijder rebessin de cara a porteria per iniciar així la fase de finalització.

La fase d'atac, es caracteritzava per tenir uns moviments molt definits per així iniciar l'atac. En aquesta fase, tant Eto'o com Diego Milito optaven a una posició més oberta, col·locant-se entre el central i el lateral de l'equip rival. Això produïa que la zona central estigués poc poblada. A partir d'aquí, sorgien diferents moviments. Per una banda, era Diego Milito el que normalment venia a ocupar aquesta zona central per poder rebre d'esquenes a porteria i poder jugar de cara amb la segona línia d'atac. En canvi, per l'altre banda, era normalment Eto'o l'encarregat de realitzar les desmarcades en profunditat, això provocava que la defensa rival hagués de fixar a Eto'o, i fos la línia de mitjos de l'equip contrari qui hagués de marcar a Diego Milito. En conseqüència d'això, a més de limitar la transició ofensiva de l'equip rival, produïa que la mitja de l'Internazionale F.C. de Milà gaudís de molts espais, tant com per sorprendre des de segona línia com per provar el xut des de la distància, fet que tant Motta, com Sneijder com Stankovic, eren uns experts. A més a més, el fet de que Maicon tingués una gran presència en atac per banda dreta, provocava que Zanetti optés un rol més defensiu, per així garantir un equilibri al centre del camp quan aquest tres s'incorporaven en la zona de finalització.

Garantir aquest equilibri defensiu és un aspecte clau en la transició d'atac en defensa, i és un aspecte que l'Internazionale F.C. tenia molt dominat i garantia sempre un ordre defensiu.

En la fase defensiva, es pot observar un equip molt organitzat en les diferents línies del joc, sempre és el jugador més proper a la zona d'acció qui pressiona per robar la pilota, i tot l'equip, bascula, per així realitzar la cobertura a aquest jugador, que si és superat, sempre hi haurà un company que estarà equilibrant la defensa i sortirà a pressionar si s'escau. La clau en la defensa és estar sempre ben organitzat, garantint sempre un equilibri en tot el terreny de joc.

Salvadores (2014) també ens diu que un tret característic en la fase defensiva és la d'utilitzar la defensa zonal, és a dir, no partir de que els jugadors seleccionin un

jugador a marcar, sinó de que cada jugador ha de ser responsable a la seva zona dins el terreny de joc. A més a més, ens diu que depenent de com vagi el partit, realitza una pressió en una zona diferent del camp. Si el marcador és ajustat o van perdent, la pressió s'intensifica en la zona de progressió, partint-la des de camp contrari. En canvi, si van per davant al marcador, s'organitza tot l'equip en el propi mig camp, realitzant una defensa zonal activa, evitant el màxim de passades interiors entre línies i sent molt contundents cada cop que l'equip rival supera una línia de pressió.

2.4.2.1. Alternatives:

Un dels aspectes que l'Internazionale F.C. opta, és de grans jugadors en la banqueta. Jugadors com Quarsema o Mancini que poden aportar un aire diferent, depenent del transcurs de la competició. Aquest són dos jugadors de gran qualitat tècnica, amb gran velocitat i un desequilibri potent, el qual permet que si el model de joc iniciat no es dóna, siguin ells els encarregats de garantir una alternativa en aquest. Són extrems que aporten amplitud i que poden ser desequilibrants en atac, tenint l'habilitat de ser els encarregats de capgirar el transcurs del partit. Partint des dels extrems del terreny de joc, garanteix un aire revulsiu en atac. A més, un de les opcions que també és molt utilitzada és la de fer entrar un tercer davanter per tenir més aparicions en la zona de finalització, aquest davanter pot ser tant Balotelli com Suazo, grans rematadors, d'un perfil molt físic i que poden fer capgirar l'atac. Això provoca treure un centrecampista per afegir un atacant més, i tenir més aparicions en la zona de finalització.

2.5. Factors condicionants de la posada en pràctica del model de joc.

2.5.1. Influència dels àrbitres

En aquest apartat valoraré els factors que poden influenciar quan es posa en pràctica el model de joc de l'equip i si poden influir o no tant en la realització, com en el resultat, com en la competició en si.

Primerament, veurem com pot influir la presència d'un àrbitre i sobretot la presa de decisions d'aquest. Tal i com Clara i Salazar (2002: 50) ens diuen, arbitrar suposa una tasca de naturalesa cognitiva que es basa en processar informació per a emetre un judici, és a dir, que per començar, hem de tenir en compte que l'àrbitre pren les seves decisions cognitivament, o el que seria el mateix, pren les decisions del que ell creu tenint en compte el reglament. Per tant, ja estem parlant de que les decisions arbitrals són personals.

Roelofsma i Van der Pliigt (2001) citat a Clara i Salazar (2002: 50) fan referència a que, segons diferents estudis, la incertesa sobre un resultat depèn de factors externs sobre la decisió arbitral, i que per una altra banda, la incertesa enfrontada a la presa de decisions depèn de fonts internes, és a dir, el coneixement i la visió de la informació. A més a més, segons Clara i Salazar (2002: 52), el judici esportiu implica dos aspectes: El primer decidir si una posició, situació o un objecte estan permesos per el reglament, i la segona és valorar la execució de l'esportista de manera objectiva, la qual resulta, generalment, més difícil i que, freqüentment, és generadora de desacords entre diferents jutges. A partir d'aquí, Caracuel, Andreu i Pérez (1995) citat a Clara i Salazar (2002: 52), ens diuen que en els esports amb oposició, la figura de l'àrbitre és més freqüent que la figura de jutge, que a més de decidir la legalitat d'una jugada segons el reglament, ha d'arbitrar la respectiva sanció, el que implica tres tasques: percebre la situació, comparar-la amb el reglament o interpretar-la, i a la mateixa vegada, ha de sancionar l'acte esportiu quan correspongui. Per tant, la decisió de l'àrbitre en esports de contacte com és el futbol, depèn de tres factors, la percepció, la interpretació i la sanció corresponent, produint així que a l'hora d'interpretar la decisió ja ha de tenir en compte tres conceptes claus.

Un estudi realitzat per Ortega, Vilamizar i Ramos (2014) sobre el que envolta a la presa de decisions arbitrals, ens mostra que als àrbitres els resulta incòmode prendre decisions quan es troben en el terreny de joc, aquestes estan directament relacionades amb l'estabilitat que ells perceben la seva decisió, la rapidesa amb que prenen aquesta decisió, els temors en prendre-la erròniament i la necessitat en fixar-se en els detalls de les jugades i el joc. A més a més, ens diuen que l'atenció, la concentració, i la percepció visual actuen de forma interaccional acompanyades de la motivació, el pensament, les experiències, etc. en un context social, en aquest cas el camp de futbol, amb dos equips i seguidors dels equips que produeixen un resultat arbitral. Per tant, tal i com ens diuen aquest autors, tant els conceptes cognitius com el que envolta externament al àrbitre afecten a les decisions arbitrals.

Un estudi realitzat per Nevill, Balmer i Williams (2002: 269), ens diuen que la experiència arbitral és un factor que influeix molt en la presa de decisions. Els àrbitres més experimentats, són capaços de sancionar més faltes als jugadors de l'equip local, a més a més, ens diuen que arbitres amb experiència de més de 16 anys, són més parcials i reuneixen menys incertesa en la presa de decisions que en àrbitres amb menys experiència. Tenint en compte aquesta afirmació, podem dir que els anys d'experiència de l'àrbitre influeix molt més en la presa de decisions i en la parcialitat a

l'hora de sancionar el joc, fet que produeix que àrbitres de poca experiència arbitral, no presentin aquesta parcialitat.

Per concloure aquest apartat, podem dir que la presa de decisions arbitrals afecta considerablement el joc, per tant, també afecta al model de joc que posa en practica l'equip. Hi ha molts factors que influencien a la presa de decisions arbitrals i que poden capgirar el rumb del partit, com poden ser la experiència arbitral, els factors intrínsecs que afecten a la decisió arbitral, etc. El fet de jugar a casa o a fora de casa influeix en la posada en pràctica del model de joc de l'equip i que un àrbitre amb més experiència pot tenir un efecte menys significatiu que un àrbitre amb poca experiència, provocant així que la posada en pràctica del model de joc depèn significativament de les decisions arbitrals que l'àrbitre pren en el moments del partit.

2.5.2. Nivell de l'equip rival:

Un dels aspectes que crec que pot influir en la realització del model de joc de l'equip és el nivell de l'equip rival. Per a contrastar-ho, trobem a Lago, Lago, Rey, Casáis, Domínguez (2012: 149) qui ens ho defineixen com la capacitat competitiva del rival basant-se en la classificació al final del campionat. A més a més, aquests autors, segons els resultats assolits en l'estudi realitzat sobre l'èxit en les accions ofensives, ens diuen que la posada en practica del model de joc en atac sobre un rival fort era més difícil d'aconseguir que quan s'enfrontaven a un rival més fluix. La diferència no era molt significativa, però sí que afectava considerablement als moments de la competició.

Un estudi realitzat per Lago, Casáis, Domínguez, Martín i Seirul-lo (2010: 79) suggereixen tenir present la variable de nivell de l'equip rival en la influència sobre el rendiment de l'equip sobre el terreny de joc i ens diuen que té una influència significativa sobre el joc i el rendiment de l'equip, argumentant el resultat que un equip fort influïa significativament al nivell de joc de l'equip. A més, Taylor (2008) citat a Lago, Casáis, Domínguez, Martín i Seirul-lo (2010: 84) ens diu que l'èxit ens els comportaments tècnico-tàctics en el joc tenen una relació significativa en les estratègies dels equips rivals.

En conclusió, segons els diferents autors tractats, podem afirmar que el nivell de l'equip rival pot influir considerablement en la posada en pràctica del model de joc del nostre equip, sent així més difícil contra un equip fort i més solvent contra un equip feble.

3. Marc metodològic.

3.1. Marc General

Per a començar un estudi, tal i com Blaxer, Hughes i Tight (2008: 35) ens diuen, has d'escollir un tema d'estudi el qual et motivi, estigui al teu abast i que disposis de tot el necessari per a poder realitzar-lo. En el meu cas, el tema el vaig escollir a partir d'una conferència que vaig participar que parlaven sobre la Periodització Tàctica i que ho vaig trobar molt interessant. A més a més, l'estudi es centra sobre un equip de futbol que va utilitzar aquesta metodologia d'entrenament, l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010, dirigit per un dels màxims precursors d'aquesta metodologia, José Mourinho. Al saber que aquest equip treballava sobre aquesta metodologia i que, segons els autors esmentats en el marc teòric, sabem que tot es centra en base al model de joc de l'equip, l'estudi es realitzarà a partir de l'anàlisi del model de joc en la competició i com influeix en els resultats.

3.1.1. El problema

A partir d'aquí, tal i com Dávila i Oña (2005: 86) ens diuen, ens hem de formular el problema pel qual voldrem realitzar el nostre estudi d'investigació. Aquest autors també ens diuen que a l'hora de formular un problema és necessari utilitzar constructes en lloc de conceptes. Així doncs, els autors defineixen els constructes com a conceptes que han set creats expressament amb finalitats científiques, i es diferencien d'aquests per tenir una dimensió racional i són susceptibles d'observació i de quantificació. Per tant, la pregunta que em plantejo per a formular el problema és:

- La Periodització Tàctica, representada segons el model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 dirigit per José Mourinho, té una transferència real a la competició i als resultats obtinguts?

3.1.2. Hipòtesis

Seguidament, Blaxer, Hughes i Tight (2008: 47) ens diuen que hem de identificar les preguntes o hipòtesis que haurem de tenir presents en el nostre estudi. Ens diuen, que identificar-les és un punt de partida evident per centrar-se en definir, primer de manera més general i després amb més precisió, les preguntes que es volen respondre en la

investigació. Conseqüentment, les hipòtesis que m'he plantejat a l'hora de fer l'estudi són:

- El model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 dirigit per José Mourinho té una gran transferència a la realitat de la competició.
- El model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica està relacionat amb un 50% dels resultats positius obtinguts.
- El nivell de l'equip contrari i les decisions arbitrals poden afectar de forma severa al model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica.

Aquests autors ens diuen que en un projecte a petita escala no ens podem plantejar més de dos o tres preguntes, per tant estem dins dels "límits".

A més, Heinemann (2003: 24) ens diu que, al final, la pregunta determina el disseny de la investigació i que estableix quins resultats s'esperen. És a dir, si analitzem les hipòtesis anteriorment esmentades, podem comprovar que cada hipòtesis determina el camí de la investigació i quins resultats s'espera que es trobaran.

3.1.3. Variables

A l'hora de buscar les variables de l'estudi relacionades amb les hipòtesis que ens hem plantejat, Thomas i Nelson (2007: 13), ens diuen que per dissenyar i portar a terme una investigació, és important definir les variables independents i dependents. Les variables independents són aquelles que formen la part de l'experiment que manipula l'investigador. En canvi, les variables dependents són considerades com l'efecte de la variable independent. Tenint en compte aquests conceptes, les variables que he identificat són:

Variables:

- Independents: Model de joc construït segons la periodització tàctica en les seves fases ofensiva, defensiva i transicions de joc.

- Dependent: La fase ofensiva, defensiva i transicions de joc en competició real i resultat del partit (victòria, empat i derrota).

A més a més, Conesa i Egea (2000: 160) ens diuen que, a l'hora de realitzar l'estudi, hem de tenir en compte la variable contaminadora, que ens la defineixen com totes les activitats que ha de realitzar l'investigador per a sotmetre un control efectiu, ben experimental i ben estadístic de l'estudi. En el meu cas la variable contaminadora que m'he plantejat és:

- Contaminadores: el nivell de l'equip rival i decisions arbitrals.

3.1.4. Objectius d'estudi

Així doncs, segons Palmar (2004) ens hem de plantejar els diferents objectius d'estudi. Aquests objectius han de ser enunciats declaratius que ofereixen informació sobre el tipus d'estudi que volem portar a terme en funció dels coneixements previs que tenim i contrastats amb autors experts. Aquests objectius han d'anar relacionats amb les hipòtesis plantejades i les diferents variables que afecten a l'estudi. Per consegüent, els objectius d'estudi que m'he plantejat són:

Generals:

- Analitzar la transferència a la competició del model de joc (fase ofensiva, defensiva i transicions de joc) de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica.
- Relacionar el model de joc (fase ofensiva, defensiva i transicions de joc) de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica amb els resultats obtinguts en els partits.

Específics:

- Analitzar la influència del nivell de l'equip contrari i les decisions arbitrals al model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica.

3.2. Contextualització i justificació

3.2.1. Resum.

Com hem pogut analitzar en el marc teòric del treball, estem tractant un model de planificació de l'entrenament, la Periodització Tàctica, que, resumint-ho, basa tot el seu sistema de planificació en el model de joc que l'equip vol posar en pràctica dins el terreny de joc. Com ja sabem, un dels equips de futbol professional, que sempre ha estat considerat dins dels millors equips d'Europa, i que ha posat en pràctica aquesta metodologia, és l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010. Per tant, sabem de que tracta la Periodització Tàctica, sabem com es construeix el model de joc d'un equip de futbol i, a més a més, sabem el model de joc que posava en pràctica l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010.

Tenint en compte tot això, la investigació que es vol dur a terme és la de realitzar un estudi acurat de com funcionava el model de joc que posava en pràctica l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010 dins del terreny de joc, i com aquest afectava al transcurs de la competició i si tenia incidència en els resultats assolits en aquella temporada. Analitzaré un total de 11 partits, 2 d'aquest seran partits jugats en la competició de la UEFA ChampionsLeague, 1 de la CoppaItalia i 8 de la Serie A.

En aquests partits es farà un anàlisi de si executen o no el model de joc que hem analitzat, de com afecta al transcurs de la competició i de com afecten al resultat final de la competició. A més a més, es tindrà en compte les variables contaminadores, és a dir, si l'àrbitre i/o l'equip rival afecten a la posada en pràctica del model de joc. Per a poder tenir una fiabilitat, analitzaré cada unitat de competició de cada partit, és a dir, atac – transcurs atac a defensa – defensa o defensa – transcurs defensa a atac – atac. I per tenir una justificació de si han posat en pràctica o no el model de joc, dic que el futbol hi ha entre 80 i 120 unitats de competició, i que amb el compliment del model de joc en un 75% de les accions, considero que s'ha posat realment en pràctica.

3.2.2. Justificació.

Segons Thomas i Nelson (2007: 21), existeix un tipus de investigació molt relacionat amb el que jo vull investigar. Aquest tipus de investigació és anomenada com investigació descriptiva observacional. El procediment d'aquest tipus d'investigació és el d'observar el comportament dels participants en el seu entorn natural. Aquest utilitza la codificació i analitza la freqüència i duració. Si ho relacionem amb la investigació

que vull portar a terme, podem veure que és una observació del funcionament d'un equip de futbol dins el terreny de joc, és a dir, observo com posen en pràctica el model de joc l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010. A més a més, analitzo la freqüència i la duració de la posada en pràctica d'aquest model de joc.

A partir d'aquí, tal i com Pita i Pértegas (2002 : 76) ens diuen, podem veure que també es tracta d'un tipus d'investigació quantitativa, ja que utilitzo registres narratius de fenòmens que són estudiats mitjançant tècniques com la observació. A més, estudio l'associació o relació de variables quantificades, que ho podríem definir com els cops que executen el model de joc en la competició. Per aprofundir més, la investigació quantitativa tracta de determinar la força d'associació o correlació entre variables, i busca la generalització i objectivació dels resultats a través d'una mostra. Per tant, tenim com a mostra l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010, amb qui realitzaré un estudi observacional on extrauré unes dades que em permetran objectivar sobre els resultats.

3.3. La Mostra

En tot estudi on es vol extreure un resultat sempre hi ha d'haver una mostra a seguir. Segons Heinemann (2003: 192), el procediment per assolir la mostra d'estudi serveix per determinar els objectes sobre els quals es vol realitzar una recopilació de dades i medició del fenomen que s'estudia. És a dir, en el meu cas, parteixo de la mostra, l'Internazionale F.C. de Milà de la Temporada 2009 / 2010, en la qual vull establir una relació del fenomen, la Periodització Tàctica, amb els resultats obtinguts aquella temporada. A més, l'autor ens diu que a l'hora d'escollir la mostra, ens hem de plantejar de forma i amb la finalitat de que els resultats de l'estudi de l'objecte seleccionat, de les seves variables, efectes i interrelacions de les variables sobre tots els objectes, siguin extrapolables universalment.

Per tant, la mostra de la qual parteixo i la selecció de l'estudi a realitzar, garanteixen extreure unes dades i uns resultats fiables i a l'hora universalment extrapolables.

A l'hora de escollir el tipus de mostra d'estudi, seguim amb Henemann (2003: 202) que, dins dels diferents tipus de mostra que existeixen, si tinc en compte l'estudi a realitzar, podem veure que la mostra que he escollit és definida com una mostra no aleatòria incidental. Aquesta s'elabora segons les característiques típiques del univers de forma que, la selecció és una petita representació d'allò que mostren aquestes característiques. És a dir, l'estudi en si parteix de la base de que es vol relacionar la Periodització Tàctica amb els resultats obtinguts i el transcurs de la competició, ja que la base de la Periodització Tàctica és el model de joc de l'equip. Per tant, el fet

d'escollir l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010 és degut a que és un equip que ha utilitzat aquest fenomen de periodització de l'entrenament en el qual, durant aquella temporada, va posar en pràctica un model de joc en la competició i van obtenir un resultat.

Els partits i competicions que s'analitzen són:

- Internazionale F.C. – S.S.C Napoli. Jornada 5 de la Serie A. 23 de Setembre de 2009.
- Internazionale F.C. – ACF Fiorentina. Jornada 14 de la Serie A. 29 de Novembre de 2009.
- Internazionale F.C. – S.S. Lazio. Jornada 17 de la Serie A. 20 de Desembre de 2009.
- Internazionale F.C. – A.C. Siena. Jornada 19 de la Serie A. 9 de Gener de 2010.
- Internazioanle F.C. – A.C. Milan. Jornada 21 de la Serie A. 24 de Gener de 2010.
- Internazionale F.C. – Cagliari Calcio. Jornada 22 de la Serie A. 7 de Febrer de 2010.
- Internazionale F.C. – A.S. Livorno. Jornada 30 de la Serie A. 24 de Març de 2010.
- Internazionale F.C. – Juventus F.C.. Jornada 34 de la Serie A. 16 d'Abril de 2010.
- Internazionale F.C. – F.C. Barcelona. Anada de la semifinal de la UEFA ChampionsLeague 20 d'Abril de 2010.
- Internazionale F.C. – A.S. Roma. Final de la CoppaItalia. 6 de Maig de 2010.

- F.C. Bayern München – Internazionale F.C. de Milà. Final de la UEFA ChampionsLeague. 22 de Maig de 2010.

3.4. Esquemes tàctics de la investigació.

Quan estem plantejant-nos una investigació de caire científic, hem de tenir present els diferents esquemes tàctics o mètodes de investigació. Com podem veure a Dávila i Oña (2005: 68) el mètode d'investigació que utilitzaré per a poder realitzar el meu estudi, és el mètode hipotètic – deductiu, ja que, tal i com els autors ens diuen, el mètode, en primer lloc, selecciona el problema d'estudi y el contextualitza mitjançant una revisió documental exhaustiva, el que implica una participació inicial d'elements teòrics que permetran establir unes hipòtesis inicials que antecedeixen i determinen les observacions. D'acord amb el mètode hipotètic – deductiu, la ciència s'inicia amb conceptes no derivats de l'experiència, sinó que mitjançant postulats en forma de hipòtesis, construïts a partir d'uns elements teòrics i dades empíriques, així com la seva pròpia intuïció. Per tant, tal i com podem observar en l'estudi que realitzarem, he creat les hipòtesis prèvies a l'estudi, per així poder realitzar la investigació observacional dels partits de l'Internazioanle F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010, tenint en compte tota la teoria esmentada.

Seguidament, tal i com ens diuen els autors, quan ja haguem construït la hipòtesis sobre la realitat, el següent pas es posar-la a prova mitjançant estratègies de investigació adequades, caracteritzades per la definició de una variable d'estudi, la selecció de la mostra i el control de la mesura, tot això amb l'objectiu de contrastar finalment la hipòtesis amb dades reals.

3.5. Indicadors.

En aquest apartat definiré tots els indicadors que apareixen en el document *ad hoc* que utilitzo per analitzar cada partit. Els indicadors són:

Atac:

- Zona d'inici:
 - o Treure la pilota jugant des de inici amb Cristian Chivu: Quan estan en atac i en zona de inici el jugador amb més protagonisme per treure la pilota és el lateral esquerre Christian Chivu.

Imatge 3: Treure la pilota des del inici amb Christian Chivu. Font: Elaboració pròpia

- Arribar el més ràpid i amb els menys tocs possibles a camp contrari buscant el desplaçament al peu per al davanter: Quan estan en atac en zona de inici s'intenta buscar el desplaçament cap al davanter per arribar el més aviat a zona de finalització

Imatge 4: Arribar el més ràpid i amb menys tocs al davanter. Font: Elaboració pròpia

- Zona de progressió:
 - Superar la línia de mitjos contraria buscant l'arribada de cara del davanter: Quan estan en atac en la zona de progressió intenten buscar una passada entre línies dels jugadors del mig del camp de l'equip rival per fer arribar la pilota al davanter que baixa a rebre.

Imatge 5: Superar la línia de mitjos amb passada al davanter. Font: Elaboració pròpia

- Buscar passades en profunditat per banda esquerre: Sabem, com he anomenat anteriorment en el model de joc de l'equip, que la banda dreta de l'equip és on hi ha jugadors molt ràpids, el que intenten, quan estan en atac i en la zona de progressió, és buscar passades en profunditat per a l'arribada del lateral per banda o el davanter.

Imatge 6: Passada en profunditat per banda dreta. Font: Elaboració pròpia

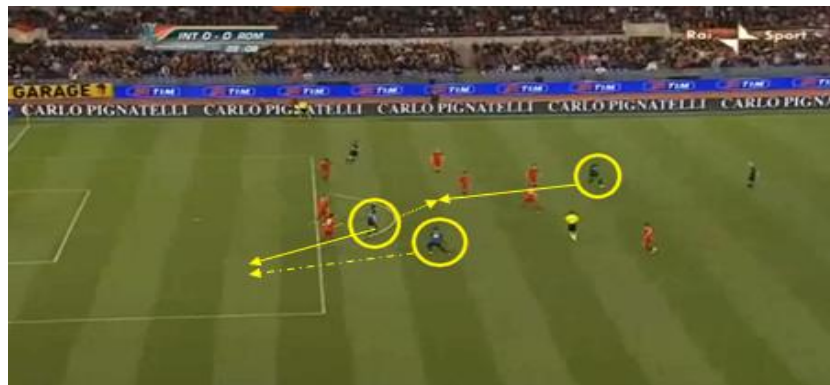
- Els dos davanter parteixen de la posició entre el lateral i el central de l'equip contrari, un ve a rebre al peu i l'altre ocupa l'espai del que ve a rebre, per així tenir dos recursos diferents, la passada a l'espai o al peu: Quan estan en atac en la zona de progressió, els dos davanter intercalen moviment partint de la posició entre centrals i laterals de l'equip contrari, permetent així, que un davanter baixi

més a rebre de cara i l'altre busquí més la passada a l'espai en profunditat.

Imatge 7: Partint des de zona de lateral i central rival, un davanter busca rebre al peu i l'altre a l'espai. Font: Elaboració pròpia.

- Zona de finalització:
 - o Arribades per part dels mitjos quan el davanter ve a rebre de cara per així poder finalitzar o ocupar zones de finalització: quan estan en atac en zona de finalització i rep el punta de cara, els mitjos arriben ràpidament a aquesta zona per buscar la finalització a porteria, o ocupar zones de finalització per acumular gent en aquesta zona.

Imatge 8: El davanter rep de cara per jugar amb els companys que venen de segona línia. Font: Elaboració pròpia.

- o Buscar la centrada i el remat des de banda dreta o la desmarcada entre línies a esquena de la defensa: Anteriorment, he dit que busquen passades en profunditat per banda dreta, això permet que es produeixin moltes centrades en aquella banda quan estan en

atac i en la zona de finalització. També, quan s'obren espais en la defensa contraria, busquen la passada entre línies per la desmarcada del davanter.

Imatge 9: Buscar la centrada i el remat des de banda dreta. Font: Elaboració pròpia.

Defensa:

- Defensa del camp contrari:
 - o Defensa zonal ben organitzada:
Si el marcador es ajustat o es va perdent es pressiona en zona de inici de l'equip contrari: Sempre es parteix d'una defensa zonal, però només es defensa a camp contrari si es va perdent o el marcador és ajustat.

Imatge 10: Defensa organitzada a camp contrari. Font: Elaboració pròpia

- Defensa del mig camp:
 - o Defensa zonal ben organitzada:
Si el marcador es favorable tot l'equip s'organitza en zona 2 o zona de mig camp: Sempre es parteix d'una defensa zonal, però només es defensa a mig camp si el marcador és favorable.

Imatge 11: Defensa organitzada a mig camp. Font: Elaboració pròpia.

- Defensa del propi camp:
 - o Quan s'està defensant el propi camp es segueix realitzant una defensa zonal molt activa, on tot l'equip defensa organitzadament i sent molt contundents i molt atents a passades interiors: És la defensa més utilitzada per l'equip, es defensa el propi camp molt organitzat i en zona, sent més contundents que en les altres dos tipus de defensa i estan molt intensos i atents.

Imatge 12: Defensa organitzada al propi camp. Font: Elaboració pròpia.

Transició de atac a defensa:

- En pèrdua de pilota el jugador més pròxim és el que pressiona i intenta robar i tot l'equip garanteix un equilibri defensiu, basculant ordenadament allà on s'exerceix la pressió: Quan un jugador perd la pilota, el que està més pròxim de la zona on s'ha perdut la pilota és el que va a pressionar al rival, per robar la pilota o per així poder tenir temps a organitzar la defensa.

Imatge 13: En pèrdua de pilota es pressiona al rival. Font: Elaboració pròpia.

Transició de defensa a atac:

- Quan es roba pilota s'intenta anar el més ràpid a zona de finalització i es busca el desplaçament al peu per al davanter per a que aquest jugui de cara amb el mitjos que arriben a zona de finalització i així crear l'atac en zona de finalització: Tal i com un jugador roba la pilota de l'equip rival, ràpidament busca el desplaçament al davanter, per així superar ràpid la pressió de l'equip rival i arribar més ràpid a zona de finalització.

Imatge 14: Quan es roba pilota, es busca ràpidament al davanter. Font: Elaboració pròpia

3.6. Estratègia de investigació.

Sabent el mètode científic que es portarà a terme, hem de saber també quin tipus d'estratègia de investigació utilitzaré. A partir d'aquí, Dávila i Oña (2005: 155) ens proposen la tècnica d'observació sistemàtica que és una tècnica de mesura genèrica, d'us principalment descriptiu encara que es pot emprar en estudis experimentals, i sobretot, de utilització tradicional i àmplia en diverses àrees de la activitat física.

Aquesta estratègia es caracteritza per combinar dos qualitats aparentment incompatibles com són la flexibilitat i el rigor. L'objecte d'estudi és l'individu en un àmbit natural i, guardant l'espontaneïtat del mateix, el que traduït en l'esport significa l'estudi dels esportistes en competició o entrenament sense cap tipus de ingerència per part de l'investigador.

A més a més, Anguera [et al.] (2000) citat a Dávila i Oña (2005: 155) ens proposa més requisits a tenir en compte sobre aquesta estratègia de investigació:

- a) Que es tracti d'un estudi prioritàriament ideogràfic, és a dir, estudiar un individu o grup concret d'individus que mantinguin entre sí un criteri d'agrupació.
- b) La elaboració de instruments *ad hoc* que relacionin el marc teòric amb la realitat i al inrevés.
- c) La continuïtat temporal en l'observació, criteri diacrònic, que assegurí que la mutabilitat del comportament quedi registrada al evitar-ne registres puntuals.

Per tant, com podem veure en l'estudi a realitzar, el grup d'individus són l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010, a qui analitzaré i observaré la posada en pràctica del model de joc típic d'aquest conjunt, i extraure les dades que em permetin arribar a contrastar les hipòtesis que m'he plantejat anteriorment. Seguidament, podem veure que estem parlant d'un equip de futbol, per tant, sabem que és un grup concret d'individus que mantenen un criteri d'agrupació entre si. A més, com podem veure en el següent apartat, l'anàlisi es farà a partir d'un document *ad hoc*, així doncs, el comportament dels jugadors quan es posa en pràctica el model de joc quedarà enregistrat.

3.7. Document *ad hoc*

Partit:		1	2	3	...	Nivell de l'equip contrari	Influència de l'àrbitre
Fase ofensiva	Inici						Comentari
	Treure la pilota jugant des de inici amb Cristian Chivu:						
	Arribar el mes ràpid i amb el menys tocs possibles a camp contrari buscant el desplaçament al peu per al punta						
	Progressió						
	Superar la línia de mitjos contraria buscant l'arribada de cara del davanter						
	Buscar passades en profunditat per banda esquerre						
	Els dos davanter parteixen de la posició entre el lateral i el central de l'equip contrari, un ve a rebre al peu i l'altre ocupa l'espai del que ve a rebre, per així tenir dos recursos diferents, la passada a l'espai o al peu						
	Finalització						
	Arribades per part dels mitjos quan el davanter ve a rebre de cara per així poder finalitzar o ocupar zones de finalització						
Buscar la centrada i el remat des de banda dreta o la desmarcada entre línies a esquena de la defensa							
Fase defensiva	Defensa del camp contrari						
	Defensa zonal ben organitzada: Si el marcador es ajustat o es va perdent es pressiona en zona de inici de l'equip contrari						
	Defensa mig camp						
	Defensa zonal ben organitzada: Si el marcador es favorable tot l'equip s'organitza en zona 2 o zona de mig camp						
	Defensa en el propi camp						
Quan s'està defensant el propi camp es segueix realitzant una defensa zonal molt activa, on tot l'equip defensa organitzadament i sent molt contundents i molt atents a passades interiors							
Transició de ataca a defensa	En pèrdua de pilota el jugador més pròxim és el que pressiona i intenta robar i tot l'equip garanteix un equilibri defensiu, basculant ordenadament allà on s'exerceix la pressió						
Transició de defensa a atac	Quan es roba pilota s'intenta anar el més ràpid a zona de finalització i es busca el desplaçament al peu per al davanter per a que aquest jugui de cara amb el mitjos que arriben a zona de finalització i així crear l'atac en zona de finalització						

Taula 2: Document Ad Hoc. Font: Elaboració pròpia.

Aquest és el document *ad hoc* que utilitzaré per enregistrar dades i analitzar els partits que he esmentat anteriorment. Com podem veure, aquest document parteix de la base teòrica que he argumentat en el marc teòric sobre el model de joc que utilitza l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010. Com podem veure dividim el model de joc en les 4 transicions del joc, atac, defensa i transicions de defensa a atac i d'atac a defensa. A més, quan estem parlant d'atac i de defensa els dividim en tres moments del joc depenent de la zona on es troba el joc. L'atac es divideix en zona d'inici, zona de progressió i zona de finalització, en canvi, la defensa es divideix en defensa a camp contrari, defensa a mig camp i defensa al propi camp.

Conseqüentment, sabrem el nivell de l'equip segons la classificació que dóna la U.E.F.A. i valoraré com afecta les decisions arbitrals al partit tenint com a base el reglament que ha imposat la U.E.F.A.

3.8. Instruments

Per a poder realitzar aquest estudi és necessari l'ús de diferents instruments, en aquest cas softwares informàtics que la seva utilitat et permetrà realitzar l'estudi de la manera que prefereixes. Per tant, en aquest apartat es descriuran els instruments utilitzats i el fet d'haver-los utilitzat.

- aTubeCatcher 3.8.8007: és un software que et permet descarregar vídeos de la pagina web de www.youtube.com el qual els podràs veure sense necessitat d'estar connectat a Internet. També es compatible amb diferents webs com www.vimeo.com o www.dailymotion.com. Aquest software l'he utilitzat per a poder descarregar diferents partits del Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010.
- BitTorrent 6.0: És un programa del tipus "peer – to – peer" desenvolupat per Bram Cohen i BitTorrent Inc. Aquest programa es utilitzat per el intercanvi d'arxius mitjançant el protocol BitTorrent. Aquest programa et permet descarregar arxius "torrents" que altres usuaris han penjat en la web, permetent així la lliure descàrrega de tots els usuaris interessats. Aquest software informàtic l'he utilitzat per a poder descarregar'm els diferents partits del Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010.

- Longomatch 1.0: És un software gratuït que et permet realitzar diferents anàlisis de vídeo. També és útil per veure vídeos de tots els esports, realitzant així diferents clips de vídeo del que a l'usuari més l'interessi. També, et permet editar els diferents clips de vídeo, ordenar-los en funció del tipus d'actuació a analitzar, classificar-los, graficar-los, etc. Aquest programa l'he utilitzat per a realitzar l'anàlisi dels partits que he treballat. També m'ha permès realitzar diferents talls de vídeo de les diferents jugades que m'interessava seleccionar.

- Microsoft Office Excel 2007: És un programa informàtic creat i distribuït per Microsoft Corp. Es tracta d'un software que et permet realitzar tasques contables i financeres, gràcies a les seves funcions, desenvolupades específicament per ajudar a crear i treballar amb fulles de càlcul. Aquest software informàtic l'he utilitzat per elaborar el meu document *ad hoc* per així extreure dades i percentatges, i tenir-ho tot guardat.

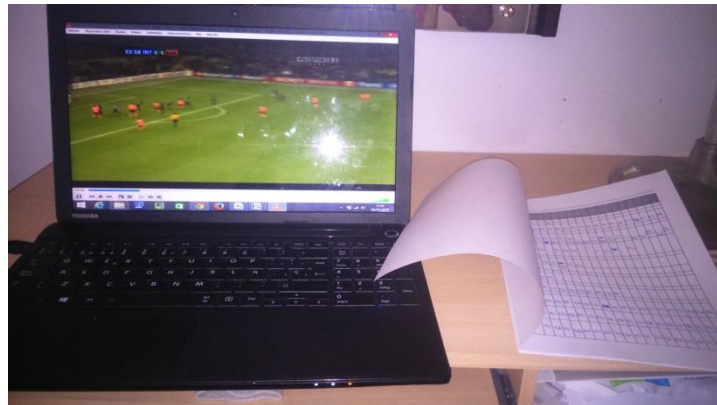
3.9. Procediments:

1. Primerament, vaig haver d'utilitzar els softwares informàtics com són el aTubeCatcher 3.8.8007 i el Bitorrent 6.0 per així poder descarregar-me els partits que necessitava per començar amb el projecte d'investigació.
2. Quan ja tenia els partits descarregats, utilitzava el programa informàtic del Longomatch 1.0 per així poder crear l'anàlisi particular de cada partit.
3. Quan ja tenia el programa obert, creava dins del apartat de gestor d'equips tota la plantilla, amb algunes dades antropomètriques, com l'alçada i el pes, el número de la samarreta, la posició, el pseudònim, etc.
4. Quan ja tenia tota la plantilla enregistrada, creava les diferents plantilles d'anàlisi dins de l'apartat de gestor de panells d'anàlisi. Cada panell el que tracta és de formar el clip de vídeo desitjat, per tant a cada panell s'hi classificava les diferents accions que trobem en el document *ad hoc*, i com podem observar en aquest, cada panell d'anàlisi estava dividit en un gran grup, uns per l'atac, uns per la defensa, i uns altres per les transicions atac a defensa i defensa a atac.
5. Quan ja tenia tant l'equip enregistrat com els diferents panells d'anàlisi, creava la part de l'anàlisi. Aquest es troba dins l'apartat de nou projecte, i al entrar-hi, seleccionava de quin partit es tractava, la data, contra quin equip es disputava

- el partit, quin tipus de competició, quina estratègia tàctica utilitzava, etc., seleccionava l'arxiu de vídeo del partit escollit, seleccionava la plantilla d'anàlisi que havia creat i començava amb l'anàlisi corresponent.
6. A partir d'aquí, amb el document imprès *ad hoc* al costat de l'ordinador, començava l'anàlisi seleccionant i apuntava cada dada que veia.
 7. Finalment, quan acabava el partit, passava totes les dades al programa Microsoft Office Excel 2007 per així tenir-ho guardat en l'ordinador.

3.10. Protocol

- 1- Quan feia l'anàlisi, com he dit en l'apartat anterior, em col·locava al costat del ordinador el document *ad hoc* imprès, això em permetia donar més rapidesa al meu anàlisi.

Imatge 15: Realització de l'anàlisi. Font: Elaboració pròpia.

- 2- A partir d'aquí mirava que passava a cada fase del joc, és a dir, mirava que passava durant l'atac, durant la defensa, i durant les transicions de defensa a atac i d'atac a defensa.
- 3- Cada cop que es canviava d'una fase del joc a una altre, parava el vídeo i analitzava el que havia passat. Si el que havia passat era el que el model de joc deia que succeïa o hi havia una intenció clara per part dels jugadors de realitzar-ho, ho analitzava com una acció en la qual posaven en pràctica el model de joc. Per exemple, si quan robava la pilota Cambiasso al rival, aquest buscava ràpidament la passada pel davanter i aquest poder jugar amb els jugadors que venen de segona línia, i així crear l'atac des de la zona de finalització ho descrivia com una acció on posaven en pràctica el model de joc en la transició de defensa a atac. A més, en la mateixa situació, si robava la pilota Cambiasso i aquest ràpidament passava la pilota al davanter, però era

una mala passada i no arribava o perdia la pilota, també ho considerava com una acció pròpia del model de joc ja que la intenció era fer arribar la pilota al davanter. Però si, per exemple, en la mateixa situació Cambiasso robava la pilota i endarrerava l'esfèric cap al propi porter, clarament, seleccionava que no posava en pràctica el model de joc per que no buscava la passada cap al davanter. I així successivament amb totes les jugades de tots els moments del joc del partit.

- 4- A partir d'aquí sabia els cops que posen en marxa el model de joc en cada moment del joc.
- 5- Finalment, extreia els cops, percentatges, etc., que posaven en marxa el model de joc.

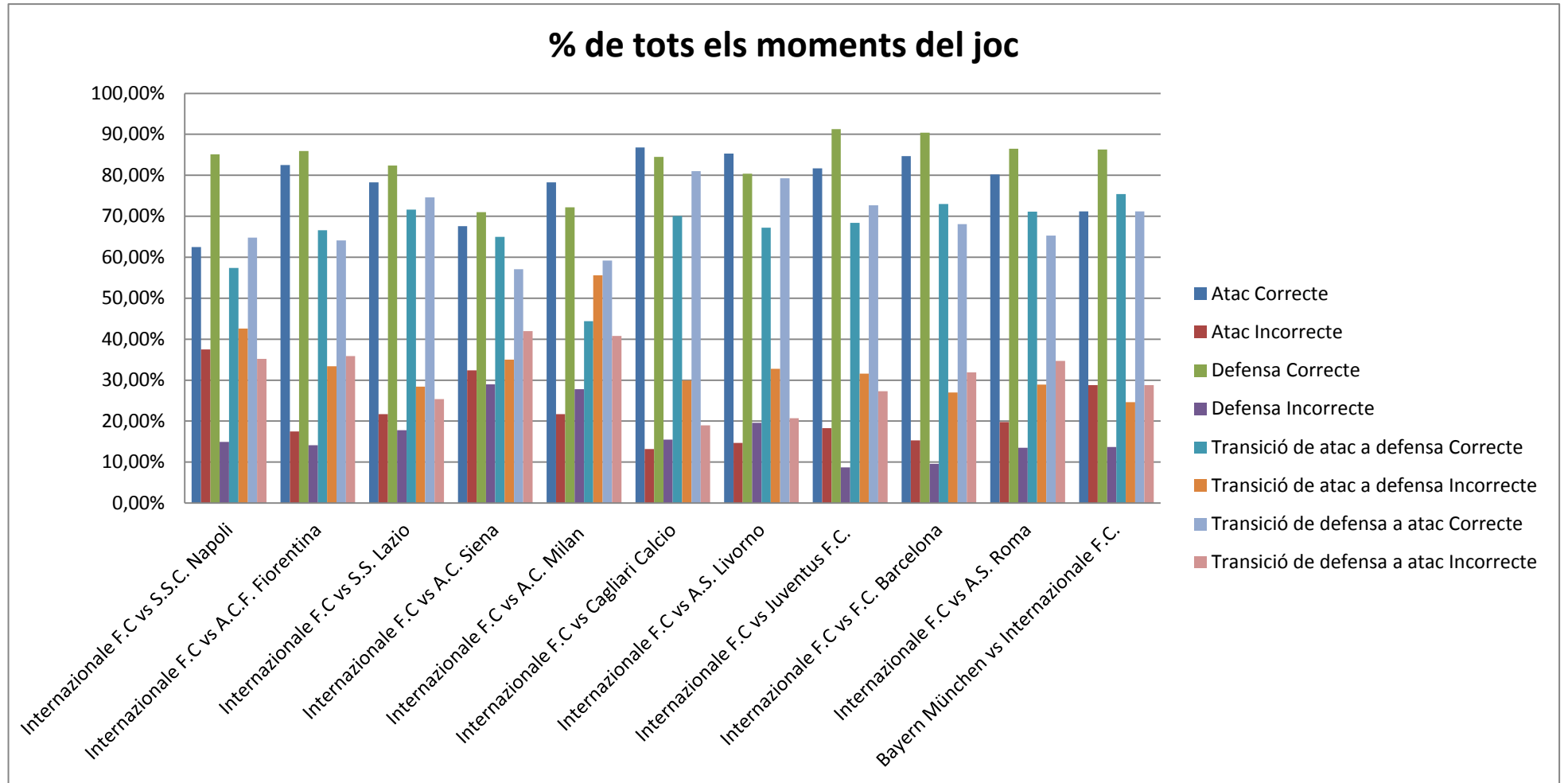
3.11. Aspectes ètics de la recerca.

Quan estem realitzant una investigació sobre altres subjectes hem de tenir en compte aquells paràmetres legals que configuren la identitat del subjecte. Quan estem realitzant una investigació de caràcter observacional com la que jo porto a terme, trobem a Nonera, Alcaraz, Rojas, Rebolledo (2012) que ens diuen que quan portem a terme una observació hem de tenir en compte dos aspectes: la interacció que estableix l'investigador amb els informants i el seu paper com a instrument per a la recollida de dades. Aquest autors també ens diuen que el investigador ha de mantenir una mirada crítica per intentar generar l'equilibri entre el seu rol com a investigador i, al mateix temps, ser una persona pròxima a la realitat que intenta descriure, comprendre i interpretar. Ell estableix compromisos implícits o explícits sobre les consideracions que es tindran enfront la privacitat, confidencialitat i el treball o activitat dels subjectes observats amb l'ajuda de preservar la responsabilitat ètica del investigador. Per tant, ja que el Boletín Oficial del Estado (BOE) (2014: 82355) ens diu que quan un jugador firma un contracte professional per un club de futbol, aquest està obligat a oferir la seva imatge al públic, i aquest pot fer-ne ús d'ella. Per tant, estem parlant de jugadors professionals que han donat dret a que la seva imatge pugui sortir per qualsevol mitjà audiovisual afiliat a la federació de futbol del país i que el públic pugui fer-ne ús d'ella, per tant, aquest treball entra dins dels aspectes legals de la investigació. A més, respectaré tots els punts de la declaració de Helsinki de 1975 esmenada al 1983 que fan referència als aspectes ètics d'una investigació científica, igual que els drets de la mostra inclosa dins de l'estudi.

4. Resultats

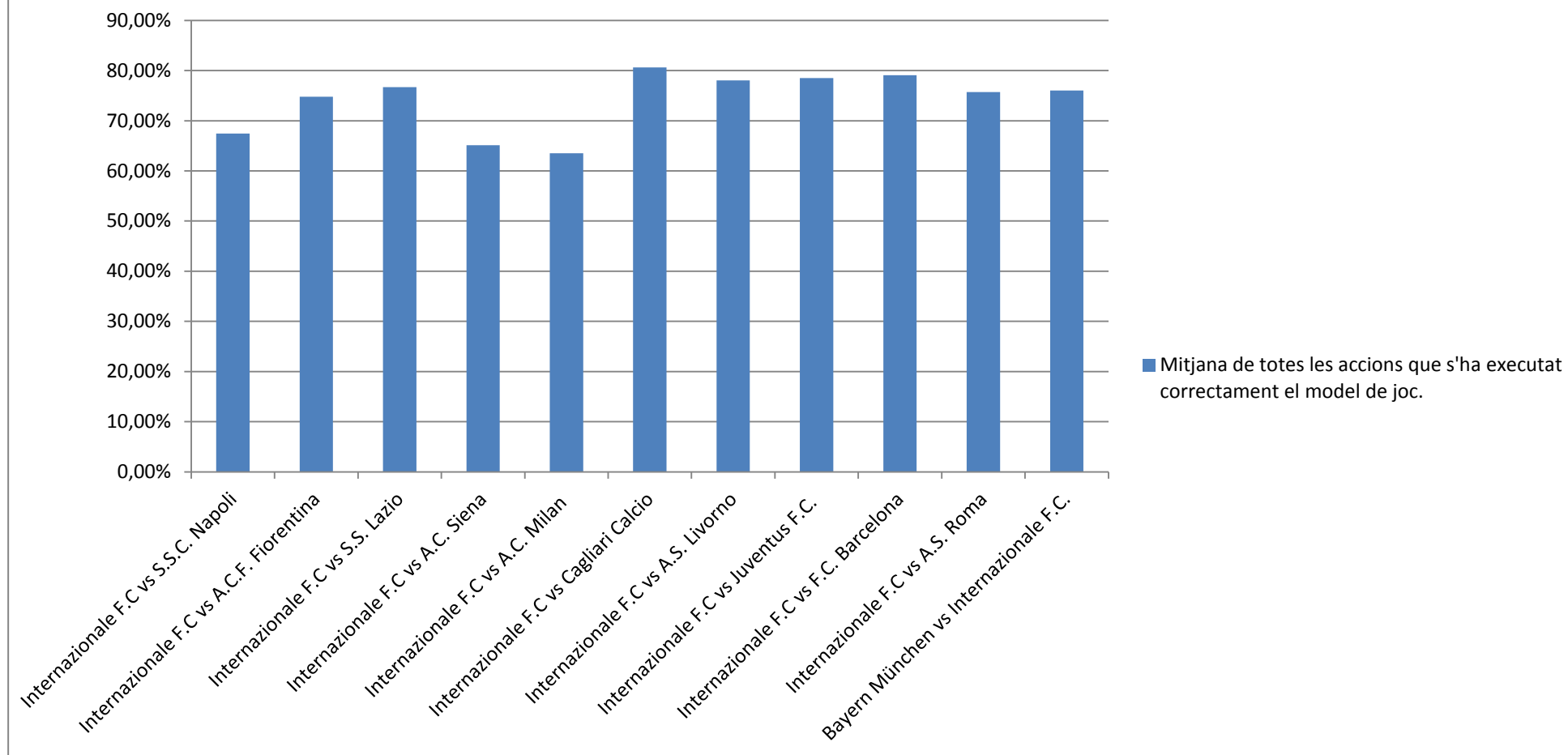
En aquest apartat podrem veure tota la mostra dels resultats que he obtingut mitjançant l'anàlisi específic del model de joc en els partits esmentats anteriorment. Tot seguit trobem els gràfics amb totes les dades obtingudes, a més, podrem trobar totes les taules que he utilitzat per elaborar les següents gràfiques en l'apartat d'annexes 8.1. Seguidament, veurem la interpretació dels resultats amb la descripció específica de cada gràfic. Finalment, trobem la discussió dels resultats amb autors experts que ens portarà a elaborar les conclusions del treball, buscant així la acceptació o el rebuig de les hipòtesis que em vaig plantejar al començar l'estudi.

4.1. Mostra dels resultats

Gràfic 1: % de tots els moments del joc. Font: Elaboració pròpia.

Total del % de posar en pràctica el model de joc correctament

Gràfic 2: Total del % de posar en pràctica el model de joc correctament. Font: Elaboració pròpia.

4.2. Interpretació dels resultats

Dins aquest apartat trobem la explicació de tots els gràfics i les taules que he exposat en l'apartat anterior. Es farà una descripció detallada de cada taula i gràfic que mostren els resultats, per així poder-los entendre i poder-los analitzar.

En primer lloc, en la taula 8.1. podem veure que està distribuïda de forma que, per una part es mostren tots els partits que he analitzat, i seguidament es divideix la taula en tots els moments del joc (atac, defensa, transició de defensa a atac i de atac a defensa). A cada moment del joc se'l divideix en correcte i incorrecte. Dins de cada un d'aquests apartats de la taula hi trobem els percentatges de totes les accions d'aquell moment de joc que s'ha posat en pràctica, el model de joc, de forma correcte, i totes les accions que s'han executat de forma incorrecte. Per tant, segons el model de joc de l'equip, veiem, de cada partit, el percentatge d'accions que s'han executat correctament i les que s'han executat incorrectament. A partir d'aquesta taula elaboro el gràfic 1, on podem veure els resultats extrets en la taula 8.1. En aquest gràfic hi podem veure en l'eix vertical el total de percentatges i en l'eix horitzontal tots els partits analitzats. En la llegenda de la taula, hi podem veure tots els moments de joc dividits en correctes i incorrectes. Finalment, la gràfica ens mostra els resultats que he assolit.

Analitzant els resultats que mostra aquesta gràfica, les accions que més es donen correctament són les que es troben dins dels moments del joc de l'atac i de la defensa, sent així la defensa el moment del joc on apareixen més accions correctes. Per l'altre banda, veiem que les transicions d'atac a defensa i de defensa a atac, són els moments del joc que més situacions incorrectes presenten. També, podem observar que el moment de la defensa presenta una regularitat en quan als percentatges d'accions correctes. En canvi, l'atac i les transicions presenten alguns alts i baixos. Però, també s'ha de dir que les accions dutes a terme correctament són les que predominen més en tots els partits.

En segon lloc, podem veure que la taula 8.2. està distribuïda de forma que, per una banda tornem a tenir tots els partits analitzats i per l'altre banda, com podem observar, tenim una columna amb la mitjana de tots els percentatges, de totes les accions, de cada moment del joc, que s'ha executat correctament el model de joc. Per tant, podem dir que és el percentatge final de totes les accions que s'han executat d'acord amb el model de joc en aquell partit. Seguidament, hi podem veure el resultat del partit, que en tots els casos és un resultat favorable a l'Internazionale F.C. de Milà. A continuació, hi trobem el nivell de l'equip rival segons el lloc que el classifica la

U.E.F.A. I finalment, veiem el total d'accions en que l'àrbitre ha afectat en el partit i que són discutibles. A partir d'aquesta taula elaboro el gràfic 2. Aquest gràfic presenta els percentatges de totes les accions que s'han posat en practica correctament segons el model de joc. En l'eix vertical veiem els percentatges totals, i en l'eix horitzontal hi trobem els partits que he analitzat. I finalment, la llegenda és la mitjana total de accions que s'han executat correctament en base al model de joc.

Com podem veure en aquest segon apartat dels resultats, la majoria de partits excepte 3 estan per sobre del 75 % de la mitjana de les accions dutes a terme correctament a cada partit. També, com he dit abans, podem veure una comparativa del percentatge amb el resultat, el nivell de l'equip i les accions de l'àrbitre que han repercutit en el joc. Si ho analitzem de més a prop, podem veure que sobresalten 3 partits. Un és contra el A.C. Siena que veiem un percentatge molt baix, contra un equip que no està dins de la classificació que presenta la U.E.F.A, amb un resultat de 4 a 3 i on 2 accions de l'àrbitre van afectar. També veiem que contra e A.C. Milan el percentatge és el més baix de tots, amb un resultat de victòria per 2 a 0, considerat com el 9é de la classificació de la UEFA, i amb només 1 acció rigorosa de l'àrbitre. S'ha de dir que aquesta acció va ser l'expulsió de Sneijder al minut 23 de la primera part. I finalment, el percentatge més alt es presenta contra el F.C. Barcelona, que és el número 1 de la classificació pel que fa a la U.E.F.A., aconseguint un resultat de victòria de 3 a 1 on 2 accions de l'àrbitre van afectar, en aquest cas, a favor de l'Internazionale F.C. de Milà.

4.3. Discussió dels resultats

Aquest apartat tracta de discutir tots els resultats aconseguits, gràcies a l'anàlisi de tots els partits, amb el que els autors que he treballat en el marc tòric del treball.

Primerament, veiem a Besen (2014) que ens diu que el model de joc és un instrument per garantir un ordre del joc caòtic que presenta el futbol. Com he anomenat anteriorment, per a que la posada en pràctica del model de joc sigui significativa, aquest ha de complir, mínim un 75 % de totes les accions de cada unitat de competició. Per tant, el fet que en gairebé tots els partits, excepte 3 dels 11 partits analitzats, el percentatge d'accions que s'han realitzat d'acord al model de joc sigui superior a aquest 75 %, ens fa veure que l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010 garantia un ordre en el joc, sent així el seu model de joc la clau d'aquest.

Delgado i Mendez (2012: 29) ens argumenten que un aspecte clau en la construcció del model de joc es reflecteix a la idea de joc que l'entrenador vol establir. A més, és

molt important que els jugadors sàpiguen que han de fer exactament en cada moment del joc. A partir d'aquí, podem veure que cada moment del joc està interpretat, alguns més i alguns menys, de forma correcta per l'equip, ja que, tots els percentatges, de tots els moments del joc, de tots els partits, de les accions que s'han executat correctament segons el model de joc, són superiors a les que no. Per tant, Oliveira (2003) citat a Tamarit (2007: 39) ens diu que el model de joc és essencialment mental, per que són els jugadors els que juguen i els jugadors tenen interpretacions i aquestes interpretacions quan ells comencen a relacionar-se els uns amb els altres, la comprensió, moltes vegades, és independent. Per aconseguir la relació de tot això és necessari tenir clarament definits els principis i sub-principis i aquests han de ser interpretats per als jugadors que formen l'equip. El fet de que els percentatges de totes les accions correctes sigui superior a les incorrectes, em fa veure que aquest equip tenia uns principis i sub-principis clarament definits ja que els jugadors els interpretaven en la majoria d'accions, i el fet de saber-les interpretar és una de les claus de la victòria.

Puc afirmar, que el fet d'aconseguir que, en la majoria dels partits, el percentatge de totes les accions que s'han dut a terme correctament en base al model de joc sigui igual o superior al 75%, és una mostra de que els jugadors tenien molt clar la interpretació del model de joc. Per tant, tal i com Frade (2003) citat a Delgado i Mendez (2012: 29) ens diu, saber interpretar el model de joc que l'entrenador vol exigir permetrà reduir la incertesa del joc cap als jugadors, donant temps a la creativitat d'aquests.

Per tant, i per relacionar-ho amb la teoria de la Periodització Tàctica i la construcció del model de joc de l'equip, hem de veure més enllà de la competició en si. Si tenim en compte que el 75 % o més de les accions que passen dins el terreny de joc són fruit del model de joc, i que aquest percentatge el trobem en el 72% dels partits que he analitzat, crec que puc afirmar que no és una coincidència. Fernandez (2009) que ens diu que la creació i el desenvolupament del model de joc són les columnes que sustenten la estructura de l'entrenament, desenvolupant-los en els paràmetres de temps, setmana i dia. Cada setmana s'ha de objectivar els aspectes més generals que desenvoluparem en el present i el futur, tot contextualitzat dins la idea del joc que es forma en base al model de joc. Per tant, per exemple, que en el partit contra el Cagliari Calcio (veure taula 8.2.) un 80,6 % de les accions que han transcorregut durant el partit estiguin enfocades al model de joc de l'equip, no és un fet que s'hagi donat per que sí, sinó que darrere d'aquest percentatge hi ha un treball que ha permès aquest valor.

Per una altre banda, podem veure com en alguns partits, com per exemple el partit contra el A. C. Siena, dos accions de l'àrbitre vam afectar al joc, i pot ser un motiu que en aquell partit el percentatge de accions de posada en pràctica el model de joc sigui més baix. Caracuel, Andreu i Pérez (1995) citat a Clara i Salazar (2002: 52) ens diuen que la decisió de l'àrbitre en esports de contacte com és el futbol, depèn de tres factors, la percepció, la interpretació i la sanció corresponent, i el fet de dependre d'aquest factors provoca que algunes de les accions jutjades per l'àrbitre siguin d'intuïció personal, provocant, en alguna de les accions, jutjar de forma incorrecte l'acció, basant-se en el reglament, provocant així que un simple error afecti al joc.

Finalment, dir que el futbol tal i com Acero i Lago (2005) citat a Arjol (2011: 30) ens diuen, és un fenomen molt complex, i, crec, que al ser tan complex ha de relacionar moltíssim conceptes i factors. Pel que ens diuen els autor la Periodització Tàctica és una metodologia que intenta absorbir la complexitat d'aquest esport, i tal i com ho podem observar en els resultats, utilitza el model de joc com a base d'aquesta, plasman tota la feina en la competició.

5. Conclusions.

Finalment, ens trobem en l'apartat de conclusions. En aquest trobarem la discussió de si he assolit o no els objectius que hem vaig plantejar tant personalment sobre el treball, com els de l'estudi. Seguidament, veurem si he acceptat o rebutjat les hipòtesis que em vaig plantejar. I per acabar, veurem quina és la resposta a la pregunta realitzada en l'estudi.

5.1. Assoliment dels objectius

En primer lloc, i per començar la conclusió del treball, parlaré sobre l'assoliment del objectius de caire més personal que em vaig plantejar al iniciar el procés d'aquest treball.

- Gràcies a aquest treball, crec que he adquirit habilitats per a poder analitzar la transferència del model de joc en la competició d'un equip de futbol. El fet d'estar més de tres hores analitzant un partit de futbol per veure si s'ha executat o no el model de joc, ha estat una tasca molt difícil i sacrificada, però m'ha donat l'eina per assolir aquest objectiu.

- Tots els estudis i teories que presenten els autors treballats en aquest treball m'han permès analitzar i conèixer la teoria de la Periodització Tàctica i com desenvolupa un equip d'alt nivell el seu model de joc.
- I finalment, el fet d'aconseguir uns resultats després d'un anàlisi acurat del model de joc en la competició i poder-ho relacionar amb les teories dels autors esmentats, m'ha permès tenir les habilitats per a poder relacionar el que succeeix en la competició amb el model de joc de l'equip i la Periodització tàctica. Per tant, estic satisfet d'haver pogut assolir els objectius més personals d'aquest treball.

En segon lloc, puc afirmar que he assolit els objectius que em vaig proposar al començar l'estudi.

- El fet de elaborar un document *ad hoc* per a poder tenir una pauta sobre el model de joc, i veure que allò que diu aquest document, que s'ha realitzat mitjançant la opinió de diferents experts, està succeint o no durant els partits que s'han interpretat, m'ha permès analitzar la transferència a la competició del model de joc (fase ofensiva, defensiva i transicions de joc) de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica.
- A més a més, quan extreus uns percentatges de les accions que s'han dut o no a terme segons el model de joc, i ho relaciones, primer amb el que esta succeint en la competició, i després amb el resultats que l'equip ha obtingut en aquell partit m'ha donat la possibilitat de relacionar el model de joc (fase ofensiva, defensiva i transicions de joc) de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica amb els resultats obtinguts en els partits.
- I després d'assolir aquest objectius, busco quina relació té el nivell de l'equip rival i les decisions més dubtoses de l'àrbitre amb el model de joc de l'equip, comparant-ho amb els resultats obtinguts em permet analitzar la influència del nivell de l'equip contrari i les decisions arbitrals al model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica. Per tant, puc afirmar que he assolit els objectius que em vaig plantejar a l'hora de començar la investigació.

5.2. Anàlisi de les hipòtesis

A partir d'aquí, em vaig plantejar tres hipòtesis, les quals justificaré si han estat acceptades o rebutjades.

- La primera hipòtesis, el model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 dirigit per José Mourinho té una gran transferència a la realitat de la competició, podem veure clarament l'acceptació d'aquesta en els resultats, ja que com podem veure més del 70% dels partits analitzats, compleixen la norma de que perquè la posada en pràctica del model de joc sigui significativa en la competició, el 75% de les accions en cada moment del joc han de complir allò que el model de joc vol. Per tant, podem veure que el model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009 / 2010 té una gran transferència a la realitat de la competició.
- La segona hipòtesis, el model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica està relacionat amb un 50% dels resultats positius obtinguts, també la veiem clarament definida en els resultats obtinguts. El fet de que en més d'un 70% dels partits analitzats, el compliment del model de joc sigui igual o superior al 75% de les accions, i que a més a més, el resultat del partit sigui de victòria, clarament, recolza aquesta hipòtesis.
- I la tercera i última hipòtesis, el nivell de l'equip contrari i les decisions arbitrals poden afectar de forma severa al model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 construït segons la periodització tàctica és la que poder no es veu tan clara la seva acceptació. Si estem parlant de que en dos dels onze partits que he analitzat hi ha una relació entre un compliment baix del model de joc amb el nombre de decisions arbitrals errònies, no és un resultat molt significatiu i que es pot tenir en compte. A més, per exemple, contra la A.S. Roma, hi ha tres accions que són errònies i per tant perjudiquen a l'equip, però tot i així és compleix en un 75,7 % de les accions el model de joc. I també, per exemple, el partit contra el F.C. Barcelona que està en la primera posició de la classificació de la U.E.F.A, l'equip compleix en un 79,05% de les accions el model de

joc. Per tant, aquesta hipòtesis no pot ser acceptada. A més a més, el fet de rebutjar aquesta hipòtesis em permet afirmar que és igual l'equip rival, sempre has de tenir present la teva filosofia de joc i el teu model de joc, i sempre has de creure-hi en ella.

5.3. Resposta a la pregunta de l'estudi.

Finalment, i per concloure el treball, té la periodització tàctica, representada segons el model de joc de l'Internazionale F.C. de Milà de la temporada 2009/2010 dirigit per José Mourinho, una transferència real a la competició i als resultats obtinguts? Puc afirmar que sí, i a més a més, això em permet fer una altra hipòtesis dient que la Periodització Tàctica, crec que, és un dels artífexs de l'assoliment de tots els títols aconseguits, tot plasmant-ho amb el treball que comporta portar a terme aquesta metodologia i la construcció d'un model de joc clar i ordenat.

6. Factors limitants de la recerca i perspectives de futur

En aquest apartat veurem quin són aquells factors que limiten la investigació duta a terme i com hauria de ser una investigació d'aquest caràcter si es realitzés en un futur. Els factors que limiten la investigació són:

- És una investigació per dur-la mínim durant un any, ja que en sis mesos, on també estic cursant altres assignatures, no m'ha permès realitzar-la com voldria. Això només m'ha permès fer-ho amb l'anàlisi d'11 partits, quan hagués estat més correcte fer-ho amb l'anàlisi de tots els partits de la temporada.
- També la mostra és un equip de l'any 2009 / 2010 i poder aconseguir els partits que voldria analitzar és gairebé impossible, ja que molts "links" i "torrents" de descàrrega estan caducats o ja no hi apareix l'arxiu.
- També és un anàlisi que s'hauria de fer en directe, vivint el partit, ja que quan ho analitzes des de la perspectiva que et dona la televisió hi ha algunes jugades que no apareixen per que no estan enfocant el terreny de joc. A més a més, la perspectiva de la televisió no mostra tot el terreny de joc, cosa que fa que no puguis observar els moviments de tots els jugadors.

Dins d'aquest punt, podria utilitzar la tecnologia "Wide angle", però és una tecnologia molt cara i que no em puc permetre.

- I per últim, molta de la teoria que parla de la Periodització Tàctica parla molt per sobre de la metodologia, és a dir, et diuen que és però no com es treballa. Aquest factor m'hagués permès conèixer més a fons la Periodització Tàctica.

Per tant, si tornés a realitzar aquesta investigació hauria de ser en un termini de mínim un any, poden analitzar tots els partits d'un equip que treballés amb aquesta metodologia en directe o utilitzant la tecnologia "Wide angle". Si pogués ser possible, una de les claus seria estar dins de l'equip i conèixer exactament el seu model de joc. I per finalitzar, hauria de realitzar entrevistes amb autors experts en la matèria, conèixer entrenadors que hagin treballat aquesta metodologia o viure a primera vista el treball als entrenaments i al terreny de joc d'un equip que treballi a partir de la Periodització Tàctica.

7. Bibliografia i webgrafia utilitzada:

7.1. Bibliografia:

- ALVAR, Brent; WENNER, Rich; DODD, Daniel. (2010). "The effect of daily undulated periodization as compared to linear periodization in strength gains of collegiate athletes". *Journal of Strength and Conditioning Research*. Núm 1. Pàg. 14 – 24
- ARJOL, José Luis (2011). "La planificación actual del entrenamiento en fútbol: análisis comparado del enfoque estructurado y la periodización táctica". *Acción Motriz*. Núm. 8. Pàg. 27-37
- BESEN, Rafael (2014). "Modelo de jogo: características dos jogadores e os momentos do jogo de futebo". *Revista Digital EF Deportes*. Núm 192.
- BLAXTER, Loraine; HUGHES, Christina; TIGHT, Malcolm, (2008). *Cómo se investiga*. Barcelona: Graó.
- CASTELO, Jorge (1999). *Fútbol. Estructura y dinámica del juego*. Barcelona: INDE
- CLARA, Maria; SALAZAR, Walter (2002). "Relación entre decisiones arbitrales y variables deportivas en el fútbol profesional de costa rica". *Revista de Ciencias del Ejercicio i la Salud*. Núm. 2, Pàg. 50 – 61
- CONESA, Pedro; EGEA, Pilar (2000). "Operación de variables en la investigación psicológica". *Psicothema*. Núm. 2. Pàg. 157 – 162.
- Convenio colectivo para la actividad del fútbol profesional suscrito entre la liga nacional de fútbol profesional y la asociación de futbolistas españoles, Madrid, 25 de Setembre de 2014. (BOE, Núm. 245, 09-09-2014, Pág. 82355).
- DÁVILA, Marcos; OÑA, Antonio. (2005): *Metodología en las ciencias del deporte*. Madrid: Síntesis.

- DELGADO, Juan Luis; MENDEZ, Alberto (2012) "Tactical Periodization: Mourinho's best-kept secret?". *Soccer Journal*. Pàg. 28 – 34.

- DOMINGUEZ, Eduardo (2013). "Alternativas en la estructura y diseño del microciclo en el fútbol". *Revista de Preparación Física en el Fútbol*. Pàg. 1 – 14

- FERNANDEZ, Guillermo. (2009). "Estructura semanal del Celta D. H. Juvenil, según la Periodización Táctica". *Revista Fútbol-Táctico*. Núm 21. Pàg 17 – 29.

- GRÉHAINE, Jean. (2001). *La organización del juego en el fútbol*. Barcelona: INDE

- HEINEMANN, Klaus, (2008). *Introducción a la metodología de la investigación empírica en la ciencias del deporte*. Badalona: Paidotribo.

- LAGO, Carlos; CASÁIS, Luis; DOMÍNGUEZ, Eduardo; MARTÍN, Rafael; SEIRUL·LO, Francisco, (2010). "La influencia de la localización del partido, el nivel del oponente y el marcador en la posesión del balón en el fútbol de alto nivel." *Apunts. Educación Física y Deportes*. Núm. 102, Pàg. 78 – 85

- LAGO, Joaquin; LAGO, Carlos; REY, Ezequiel; CASÁIS, Luis; DOMÍNGUEZ, Eduardo, (2012) " El éxito ofensivo en el fútbol de élite. Influencia de los modelos tácticos empleados y las variables situacionales". *European journal of Human Movement*. Núm. 28, Pàg. 145 – 170 .

- NEVILL, Alan; BALMER, Nigel; WILLIAMS, Mark, (2002). "The influence of crowd noise and experience upon refereeing decision in football". *Psychology of Sport and Exercise*. Núm. 3, Pàg. 261 – 272.

- NOÑERA, Ana; ALCARAZ, Noemí; ROJAS, Juan; REBOLLEDO, Dinora, (2012). "Aplicabilidad de los criterios de rigor y éticos en la investigación cualitativa". *AQUICHAN*. Núm. 3, Pàg. 263 – 274.

- OLIVEIRA, Raúl; VIZENCI, Rodrigo (2010). “Periodização tática: princípios estruturantes e erros metodológicos na sua aplicação no futebo”. *Revista Digital EF Deportes*. Núm. 144.
- ORTEGA, Arles; VILLAMIZAR, Diana; RAMOS, Zahir (2014). “Toma de decisiones en árbitros de futbol: una mirada hacia la eficacia y eficiencia”. *Revista Actividad Física i Desarrollo Humano*. Núm. 6, Pàg. 40 – 53.
- PALMAR, Ana, (2004). “Los fines de la investigación: Hipótesis y Objetivos”. *Nure investigación*. Núm. 4.
- PITA, Salvador; PÉRTEGAS, Sonia, (2002). “Investigación cuantitativa y cualitativa”. *Cad. Atenció Primària*. Núm. 9, Pàg. 76 – 78.
- RUDÉ, Albert. (2013). *Estructura JOC*. Apunts UVIC: Comprendre el joc del futbol.
- TAMARIT, Xavier (2007) *¿Qué es la “Periodización Táctica”?*. Pontevedra: MC Sports.
- THOMAS, Jerry; NELSON, Jack, (2007). *Métodos de investigación en actividad física*. Badalona: Paidotribo
- WEHBE, George; HARTWIG, Timothy; DUNCAN, Craig, (2014). “Movement analysis of australian national league soccer players using global positioning system technology”. *Journal of Strength and Conditioning Research*. Núm. 3, Pàg. 834 – 842.

7.2. Webgrafia

- MORÉN (2009). *El Rival: Inter de Milán*. [En línia] < Disponible a: <http://www.eumd.es/2009/09/el-rival-inter-de-milan/> > [Consultat: 20/01/2014]

- SALVADORES, Juan (2014). *La genialidad de José Mourinho y los Real Madrid – Barcelona*. [En línea] < Disponible a: <http://www.slideshare.net/FIFINHO10/49-mourinho> > [Consultat: 20/01/2014]

8. Annex

Índex de l'annex.

8.1.	Taules dels gràfics utilitzats.....	58
8.1.1.	Taula dels percentatges dels moments del joc.....	58
8.1.2.	Taula del total de percentatges de posar en pràctica el model de joc correctament.....	59
8.2.	Arxius de vídeo sobre accions del model de joc arxivades en el CD ROM.	
8.2.1.	Defensa organitzada i transició de defensa a atac.....	CD
8.2.2.	Atac en zona de finalització, el davanter ve a rebre i l'altre ocupa l'espai.....	CD
8.2.3.	Transició de atac a defensa.....	CD
8.2.4.	Atac en zona de finalització amb centrada per banda dreta.....	CD
8.2.5.	Atac en zona de progressió amb arribada del davanter seguit de buscar profunditat per banda dreta.....	CD
8.2.6.	Defensa zonal intensa en el propi camp.....	CD
8.2.7.	Atac en zona d'inici buscant el desplaçament al davanter i acabant amb centrada per banda dreta.....	CD

8.1. Taules dels gràfics.

8.1.1. Taula dels percentatges dels moments del joc

	Atac		Defensa		Transició de atac a defensa		Transició de defensa a atac	
	Correcte	Incorrecte	Correcte	Incorrecte	Correcte	Incorrecte	Correcte	Incorrecte
Internazionale F.C vs S.S.C. Napoli	62,50%	37,50%	85,10%	14,90%	57,40%	42,60%	64,80%	35,20%
Internazionale F.C vs A.C.F. Fiorentina	82,50%	17,50%	85,90%	14,10%	66,60%	33,40%	64,10%	35,90%
Internazionale F.C vs S.S. Lazio	78,30%	21,70%	82,40%	17,80%	71,60%	28,40%	74,60%	25,40%
Internazionale F.C vs A.C. Siena	67,60%	32,40%	71,00%	29,00%	65,00%	35,00%	57,10%	42%
Internazionale F.C vs A.C. Milan	78,30%	21,70%	72,20%	27,80%	44,40%	55,60%	59,20%	40,80%
Internazionale F.C vs Cagliari Calcio	86,80%	13,20%	84,50%	15,50%	70,10%	29,90%	81,00%	19,00%
Internazionale F.C vs A.S. Livorno	85,30%	14,70%	80,40%	19,60%	67,20%	32,80%	79,30%	20,70%
Internazionale F.C vs Juventus F.C.	81,70%	18,30%	91,30%	8,70%	68,40%	31,60%	72,70%	27,30%
Internazionale F.C vs F.C. Barcelona	84,70%	15,30%	90,40%	9,60%	73,00%	27,00%	68,10%	31,90%
Internazionale F.C vs A.S. Roma	80,20%	19,80%	86,50%	13,50%	71,10%	28,90%	65,30%	34,70%
Bayern München vs Internazionale F.C.	71,20%	28,80%	86,30%	13,70%	75,40%	24,60%	71,20%	28,80%

8.1.2. Taula del total de percentatges de posar en pràctica el model de joc correctament

	Mitjana de totes les accions que s'ha executat correctament el model de joc.	Resultat	Nivell Equip rival	Accions de l'arbitre que han afectat al partit.
Internazionale F.C vs S.S.C. Napoli	67,45%	3 a 1	116	0
Internazionale F.C vs A.C.F. Fiorentina	74,78%	1 a 0	24	1
Internazionale F.C vs S.S. Lazio	76,70%	1 a 0	90	1
Internazionale F.C vs A.C. Siena	65,10%	4 a 3	No presenta	2
Internazionale F.C vs A.C. Milan	63,50%	2 a 0	9	1
Internazionale F.C vs Cagliari Calcio	80,60%	3 a 0	No presenta	0
Internazionale F.C vs A.S. Livorno	78,05%	3 a 0	97	0
Internazionale F.C vs Juventus F.C.	78,50%	2 a 0	27	0
Internazionale F.C vs F.C. Barcelona	79,05%	3 a 1	1	2
Internazionale F.C vs A.S. Roma	75,70%	2 a 0	14	3
Bayern München vs Internazionale F.C.	76,03%	0 a 2	6	0